

Вічний Скарб

www.lifefsource.com.ua

«І пізнаєте правду,
а правда вас вільними
зробить»
(Івана 8:32).

ЖИТТЯ БЕЗ ЖАЛЮ

Жаль – це емоції, які мають приголомшливу здатність завдавати нестерпного болю. Вони огортають наше серце свинцевою ковдрою розпачу й змушують ще глибше занурюватися в безнадію.

2

ВПАДЕ ТИСЯЧА ЗБОКУ ВІД ТЕБЕ...

Це досвід справжньої віри та довіри Богові. Тоді як тисячі людей навколо полягли як жертви війни, ця сім'я була збережена ангелами...

3

СВОБОДА У ХРИСТІ

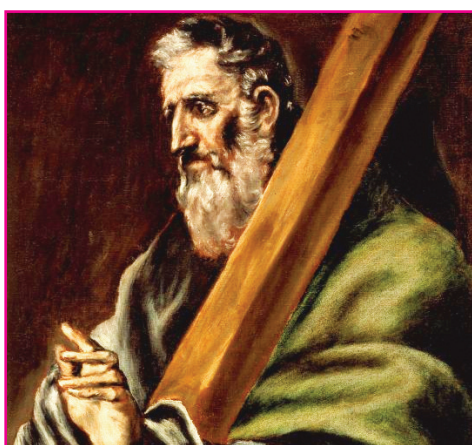
Що таке справжня свобода у Христі і як вона узгоджується з принципами Божого Закону?

4

ВОСКРЕСАЮЧИ ДЛЯ ВІЧНОСТІ

Смерть трагічна, і запитання, які постають у зв'язку з цим, завжди одні й ті самі. Що відбувається після смерті? Куди ми йдемо? Є життя після смерті чи смерть кладе усьому кінець? Блага вістка полягає в тому, що Біблія має відповіді на всі ці важливі запитання.

5

АПОСТОЛ АНДРІЙ І ЙОГО МІСІЯ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

Скільки років християнству в Україні? Хто першим приніс сюди Благу вістку?

6

УСУНЕННЯ КОЛЮЧОК

Кожен із нас має певні риси характеру й особливості поведінки, котрі, мов колючка в тілі, можуть дратувати тих, кого ми любимо. Усунення таких колючок є важливою частиною нашого християнського життя.

10

ДЕЩО ПРО ГРИБИ

Протягом тисячоліть гриби використовувалися як у їжу, так і в медицині. Їх часто зараховують до овочів або трав, та насправді вони становлять окреме царство живих організмів. Гриби цінються за їхній смак і текстуру. Вони можуть додавати їжі свій особливий присмак чи впливати на смак інших інгредієнтів.

11

ДІЗНАЙСЯ ПЕРШИМ

12

Істина

Ми часто вважаємо, що істина – це набір певної інформації. Однак у Біблії істина – це передусім Божественна особистість: «Я є дорога, і правда, і життя» (Івана 14:6).

Для того, щоб знайти свободу від гріха і здобути перемогу над залежністю, необхідно вступити в стосунки з Тим, Хто є Істина. Маючи стосунки з Христом, ми будемо мати істину в усіх сферах нашого життя. Він відкритий для кожного, хто має потребу в Ньому. Сьогодні немає необхідності жити в полоні марновіств, міфів і неправди, тому що Істина доступна кожному. Через Біблію та молитву познайомтеся з Тим, Хто є Істина і Дорога до свободи. Залежність породжує міфи – Істина прокладає шлях до перемоги. Міфи породжують страх і невпевненість – Істина ж дарує щастя і мир. Міфи поневолюють і паралізують – Істина веде до справжньої перемоги і повноцінного життя.

Розповідають історію про одного молодого чоловіка, котрий жив у Давній Греції й хотів знайти істину. Він пішов до старця, якого вважали наймудрішою людиною в місті. Юнак запитав старця: «Мудрий чоловіче, скажи мені, будь ласка, як мені знайти істину?» Старець підвівся і кудись пішов. Юнак пішов за ним. Вони минули кілька міських вулиць і вийшли на морський берег. Старець, не зупиняючись, увійшов у воду. Коли вони були вже по пояс у воді, старець звелів юнакові покласти руки на голову. Потім він занурив юнака у воду. Тричі юнак виринав з води, жадібно ковтаючи повітря. Тричі старець занурював його з головою у воду. Нарешті юнак у розпачі закричав: «Я ж лише хотів знайти істину!» Старий мудрець відповів: «Коли ти прагнутимеш істини так само, як ти прагнув зараз ковтка повітря, ти обов'язково знайдеш її».

А ви прагнете Істини? Оберіть же Істину й не втрачайте її!

Жаль – це емоції, які мають приголомшливу здатність завдавати нестерпного болю. Вони огортають наше серце свинцевою ковдрою розпачу й змушують ще глибше занурюватися в безнадію.

ЖИТТЯ БЕЗ ЖАЛЮ

Дитинство – найпростіший і найбільш безтурботний час у житті, коли причини і наслідки завжди зрозумілі: якщо я зроблю це, то втрачу те. Щоб допомогти дітям прийняти здорові, розсудливі рішення, дорослі показують їм наслідки цього вибору в усіх подробицях. Занадто часто в роки юності ми стаємо фахівцями в галузі таємних вчинків, які ми вдало приховуємо, не розуміючи, що наслідки жалю вже посіяне і продовжує свій непомітний ріст у ґрунті нашого серця. Коли цей бур'ян виростає, він виходить з тіні й дає про себе знати в найбільш невдалий час. Ті, хто відчував жаль, добре знайомі з його болючими тисками. Жаль здатний невідступно слідувати за нашими помилками. Необдумане слово, необережний вчинок, недбалий коментар стають важким тягарем, коли ми аналізуємо ситуацію. З кожним разом спогад підсилюється. У ракурсі теперішнього часу все звучить ще грубіше і здається ще більш непробачним, ніж колись. Ми завжди будемо відчувати жаль, якщо живемо теперішнім моментом і не зважуємо слова та вчинки перед тим, як дати їм волю.

«Бо немає нічого захованого, що не виявиться, ні таємного, що воно не пізнається, і не вийде наяв» (Луки 8:17 – пер. І. Огієнка).

У біблійному тексті використаний заперечний займенник «нічого», який виключає будь-що. Ми читаємо такі місця Писання, але чомусь думаємо, що на нас вони не поширюються. Ми повинні стежити за своєю поведінкою. У Посланні до ефесян це називається «поводитися як мудрі».

«Усе, що засуджується, виявляється світлом... Отож, уважно слідуйте, щоб поводитися не як немудрі, але як мудрі» (Ефес. 5:13, 15).

Поводитися як мудрі – означає усвідомлювати, що в житті все взаємопов'язано і що рано чи пізно настане час, коли будь-яка подія минулого наздожене нас у майбутньому. Нам потрібно обмірковувати наші рішення і впевнитися в тому, що вони правильні, а потім уже діяти. Якщо ми згрішили, тоді є єдиний спосіб позбутися цієї тіні над нашим життям – дозволити благочестивому смутку простромити затверділість серця. А потім сила покаяння поведе до спасіння.

«Бо смуток, що по-Божому, приносить покаяння на спасіння, ним не слід журитися; а смуток світу спричиняє смерть» (2 Кор. 7:10).

Що таке смуток світу? Це жаль за втраченими задоволеннями цього світу. Це зосередженість на своїх втратах, це ігнорування болю, запо-

діяного іншим. Юда Іскаріот слугує найяскравішим прикладом смутку світу. Він журився не через сам гріх, а лише через його наслідки. Сум же заради Бога не переживає про наслідки, але зосереджується на відносинах зі Всевишнім.

«Помилуй мене, Боже, з великої милости Твоїєї, і з великого милосердя Свого заглянь беззаконня мої!» (Псал. 51:3).

Давид піднімає погляд до Бога, звертаючись до Його вічної любові, котра, він у це вірить, покриє всі його гріхи. Потім він сповідається перед Богом.

«Тобі, одному Тобі я згрішив, і перед очима Твоїми лукаве вчинив, тому справедливий Ти будеш у мові Своїй, бездоганний у суді Своїм» (вірш 6).

Давид не виправдовує свої вчинки і нікого ні в чому не звинувачує. Він відкрито зізнається в гріху. Коли ми чесні й відкриті, тоді одержуємо цілковите очищення. Як цього потребував Давид!

«Очисти ісопом мене, – і буду я чистий, обмий Ти мене – і я стану біліший від снігу» (вірш 9). «Серце чисте створи мені, Боже, і тривалого духа в моєму нутрі віднови» (вірш 12).

Давид просить сили та благодаті для того, щоб надалі мати чисте серце і твердий дух. Він розуміє, що гріх здатний озлобити серце і послабити бажання духу служити Богові, тому він просить:

«Верни мені радість спасіння Твого, і злагідним духом підтримай мене» (вірш 14).

Ці вірші повертають радість тим, хто потопав в жалях і горі. Вони обіцяють новий початок і доводять, що Бог вірний у Своїй милості. Нехай наш Небесний Батько перетворить кожне похмуре місце жалю на світлий маяк Його вірності й істини.

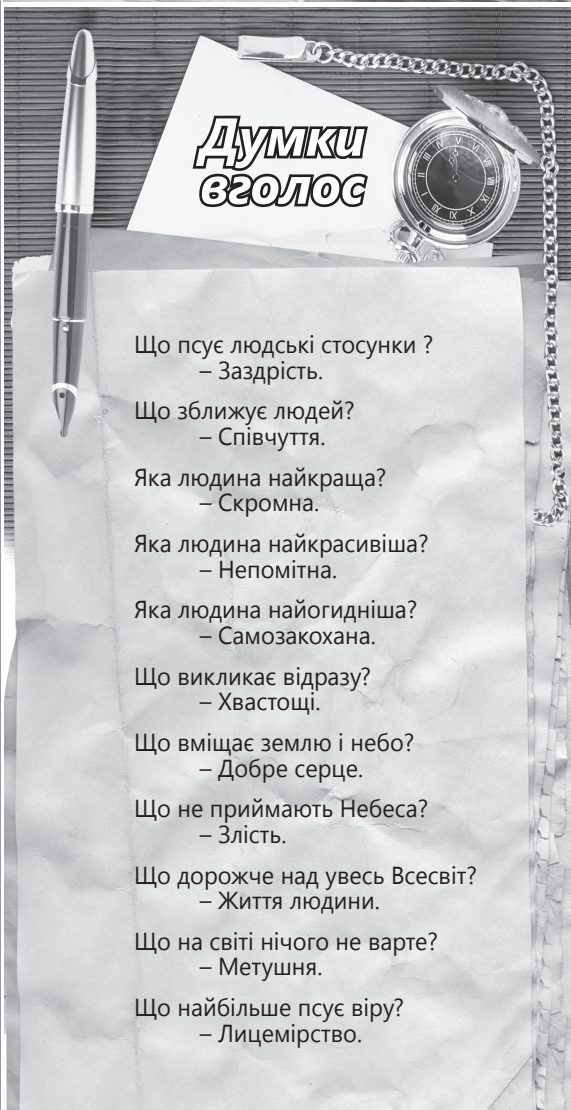
Еллен Уайт свого часу пережила найсильнішу боротьбу, відчуючи на собі величезний тягар гріха. Ось як вона сама про це пише: «Страждання мої були сильними. Часом я всю ніч не могла зімкнути очей і чекала, коли засне моя сестра-близнючка. Тоді я швидко підводилася з ліжка, ставала на коліна й тихо молилася в беззвучному стражданні, що не можливо описати. Я знала, що за станом мого здоров'я не зможу прожити довге життя, і боялася померти й розділити моторошну долю грішників. З якою радістю дивилася я на тих, хто відчував, що прийнятий Богом! Якою дорогоцінною була християнська надія для моєї стражденної душі! Часто цілі ночі я перебувала в молитві, страждаючи й тріпочучи в невиразних муках і безвиході. «Господи, будь милостивий!» – було моє благання.

Подібно до бідного митаря, я не наважувалася підняти очі до Не-

бес і схилила голову додолу. Через страждання і розпач я почала худнути і слабшати, але переживала всі ці страждання в собі...

Незабаром після цього я бачила сон. Мені здавалося, немов я в розпачі сиджу, затуливши обличчя руками, міркую про те, що, якби Ісус був на землі, я б пішла до Нього, упала б до Його ніг і розповіла б Йому про всі свої страждання. І Він би не відійшов від мене, Він би змилювався наді мною, і я б любила Його і завжди служила б Йому. Відразу відчинилися двері, і увійшов чоловік з прекрасною зовнішністю. Він подивився на мене з жалем і промовив: «Ти хотіла бачити Ісуса? Він недалеко, і ти можеш поглянути на Нього, якщо бажаєш. Візьми все, що маєш, і йди за мною».

Я з радістю вислухала його пропозицію, збрала свої незначні пожитки – усе, що було цінне, – і пішла за моїм провідником. Він підвів мене до крутих і, очевидно, нестійких сходів. Коли я почала підніматися сходами, він попередив мене, щоб я дивилася тільки вгору, аби не запаморочилося в голові і я не впала. Багато людей, які до мене звершували цей крутий підйом, подивилися вниз і впали, не досягнувши вершини. Нарешті ми дісталися до останньої сходинки і зупинилися перед дверима. Тут мій провідник звелів мені залишити все те, що я принесла із собою. Я з радістю кинула свої речі, а він відчинив двері й запросив мене увійти. За мить я стояла перед Ісусом. Тут не могло бути помилки: який прекрасний був Його вигляд! Та прихильність і велич, яку Він випромінював, не могли належати комусь іншому. Щойно Його погляд зупинився на мені, я зрозуміла, що Йому відомо все про моє життя, мої заповітні думки і почуття. Я намагалася сховатися від Його очей, відчуючи, що не можу витримати Його допитливого погляду, але Він наблизився до мене з усмішкою і, поклавши руку мені на голову, промовив: «Не бійся». Звук Його солодкого голосу змусив моє серце тріпотіти від такого щастя, якого я ніколи раніше не відчувала. Я була настільки рада, що не змогла промовити жодного слова, а тільки, переповнена почуттями, впала ниць до Його ніг. Поки я лежала безпомічна, переді мною пронеслися картини краси і слави, і мені здалося, що я досягла безпеки і небесного спокою. Потім до мене повернулися сили, і я підвелася. Люблячі очі Ісуса все ще дивилися на мене, а Його усмішка наповнювала мою душу радістю. Його присутність поширювала на мене святе благоговіння і невимовну любов. Мій провідник знову відчинив двері, і ми з ним вийшли.

- Думки вголос**
- Що псує людські стосунки ?
– Заздрість.
 - Що зближує людей?
– Співчуття.
 - Яка людина найкраща?
– Скромна.
 - Яка людина найкрасивіша?
– Непомітна.
 - Яка людина найогидніша?
– Самозакохана.
 - Що викликає відразу?
– Хвастощі.
 - Що вміщає землю і небо?
– Добре серце.
 - Що не приймають Небеса?
– Злість.
 - Що дорожче над увесь Всесвіт?
– Життя людини.
 - Що на світі нічого не варте?
– Метушня.
 - Що найбільше псує віру?
– Лицемірство.

Впаде тисяча збоку від тебе...

Шановні читачі, уривок із книги С'юзі Хазел Манді «И падут подле тебя тысячи», який ми пропонуємо вашій увазі, – це досвід справжньої віри та довіри Богові. Книга ця містить у собі безліч дивовижних історій із життя одного солдата і його близьких, які не боялися залишитися вірними Господові в гітлерівській Німеччині. Головний герой Франц Хазел – противник війни та насильства – був нагороджений прізвиськом Читець Біблії та Моргвоїд, але врешті-решт йому вдалося досягти прихильності товаришів по службі й командирів. З великої милості Божої він пройшов усю війну з дерев'яним пістолетом у кобурі, зберігши вірність своїм християнським переконанням. У той драматичний життєвий період родина Хазелів неодноразово наражалася на смертельну небезпеку. Тоді як тисячі людей навколо полягли як жертви війни, ця сім'я була збережена ангелами.

УГЛИБ УКРАЇНИ

О п'ятій годині ранку 1 липня 1941 року, лише по вісьмох днях від початку вторгнення в Росію, солдати інженерно-будівельної роти отримали наказ перетнути польський кордон та увійти на територію України в Соколі. Повітря було аж наелектризоване відчуттям небезпеки, коли вони ступили на радянську землю. Франц відчував це особливо виразно.

«Тепер ми – частина східного фронту, – сказав він собі. – Ми вже не просто будівельники мостів, як це було в Польщі. Нам доведеться битися, просуваючись уперед по новій території».

Його долоня нервово погладжувала чорну блискучу кобурку. Під клапаном він намацував свій незатребуваний дерев'яний пістолет. «Господи, Боже неба та землі, – молився він, – будь ласка, збережи мене».

День у день солдати інженерно-будівельної роти виконували свою повсякденну роботу. Оскільки ворог міг з'явитися будь-де, перед відпочинком після щоденного переходу на нове місце вони мали уважно оглядати територію перед тим, як розбити табір, адже російські солдати могли влаштувати засідку.

З наближенням п'ятниці важкі думки напосідали на Франца.

«Дорогий Господи, – злякано прошепотів він сухими губами, – Ти знаєш, як я ціню Твою суботу. Вона важлива для Тебе, а тому важлива й для мене. Дотепер мені було просто зберігати святість Твого дня, розподіляючи роботу на шість днів у тижні. Але тепер ми на фронті, і правила змінилися. Будь ласка, допоможи мені».

– Люди знесилені, – раптом оголосив капітан однієї п'ятниці. – Завтра ми будемо відпочивати.

Минали тижні, і Франц помічав, що Бог так дивовижно все влаштовував, аби він міг дотримуватися суботи. Протягом усього шляху аж до кінця війни, за винятком періоду остаточного гарячкового відступу, коли Франц збився у відліку часу, він зберігав святість кожної суботи.

Солдати інженерно-будівельної роти просуваючись все далі й далі на схід. Дружкопіль, Берестечко, Катеринівка, Ямпіль, Білогородка – незнайомі назви в чужій країні. Усі транспортні засоби відправили вперед, тому солдати йшли пішки. Про-

довжуючи нести на собі рушниці й польові ранці, вони проходили по тридцять миль на день. Ішли зовсім самі, відізані від сполучення з іншими німецькими частинами, а їхнє продовольство відставало. Врешті-решт у них залишився тільки старий, вкритий цвіллю хліб.

У деяких солдатів на ногах утворилися такі мозолі, що вони вже не могли носити черевики. Вони стягали взуття з ніг і кульгали далі босоніж кілька миль, доки їхні ноги, кровоточачи, могли їх нести. Ані благання товаришів, ані лайка командирів не могли нічого змінити.

– Ми виснажені, насправді ми не можемо йти. Будь ласка, залиште нас і йдіть далі.

Франц також ослаб. За кілька днів його шкарпетки перетворилися на лахміття, і величезні мозолі пухирями вкрили ступні. Коли рота зупинилася на короткий привал, щоб пообідати, він серед усього, що було в ранцеві, намагався знайти чисту ганчірку. Але всі речі були брудні, просочені потом і вкриті дорожнім брудом.

Врешті він узяв свою брудну нижню сорочку, розідрав її на смужки й обмотав ними ступні, перш ніж знову взути черевики. Та це не допомогло. Мозолі лопнули, і туди потрапила інфекція. Франц ледь пересував ноги, поки 699-а інженерно-будівельна рота не зупинилася на нічліг. У нього підвищилася температура, він стогнав, лежачи на своєму матраці.

До нього підійшов Віллі:

– Франце, ти що-небудь їв?

– Я не голодний, – видавив він кризь зуби.

– Тобі треба попити. Сідай-но, – Віллі підніс флягу до потрісканих губ друга. – Я приніс тобі кип'яченої води.

Франц задихався і кашляв, але все-таки йому вдалося ковтнути трохи теплої рідини.

– Тепер поїж хліба. Ти мусиш підтримувати свої сили.

Франц примусив себе проковтнути кілька шматочків.

Потім Віллі зняв черевики друга. Побачивши гнійні рани розміром з півдолоні, він мимоволі вигукнув з тяжким стоном.

– Франце, неподалік є маленький струмок. Обіприся на мене, і я допо-

можу тобі туди дістатися. Коли ти охолодиш свої ноги, тобі полегшає.

Зануривши свої змучені кінцівки в каламутну брудну воду, Франц відчув полегшення.

– Я не можу рухатися, – простогнав він. – У мене немає сил.

– Гаразд, – промовив Віллі, – залишайся тут. Я принесу твої речі. Усе, чого ти потребуєш, – це добре відпочити.

Він вийняв ноги з води й обережно обер їх.

Надто знеможений, щоб дотримуватися свого звичайного розпорядку читання Біблії, Франц дістав її, аби прочитати лише один текст перед молитвою. Біблія розкрилася на псалмі 118:17: «Не помру, але житиму, і буду звіщати про чини Господні!»

Вражений прочитаним, він затих на сірій армійській ковдрі. Пізніше, лежачи на сірій чужій землі, у гарячці Франц молився: «Дорогий Господи, Ти знаєш, що я присвятив своє життя Тобі. Я залишав свій дім упевнений, що повернуся до своєї родини неушкодженим. Тепер ти дав мені ще одну обітницю. Та ось я хворий і неспроможний йти. Якщо Ти не допоможеш, я приречений. Знаю, що Ти – Бог, Котрий дотримує Свої обіцянки. Я віддаю себе у Твої руки».

І Франц нарешті заснув.

Підйом був о 3:15 ранку. Напівсонний, Франц протирив очі. Головні біль і озноб зникли. «Ну, я добре відпочив. Якщо вдасться взути черевики, то я знову зможу спробувати йти».

Він сів, витягнув ноги з-під сірої ковдри і подивився на них. У темному світлі вони сяяли білизною. «Хвилиночку, – пробурмотів Франц, розглядаючи ноги. – Цього не може бути». Він простягнув руку й обережно обмацав ноги. Потім почав терти їх сильніше й сильніше. Вони зцілені! Волосся в нього на голові стало сторчма. «Мої ноги цілком здорові. Вони не просто вкриті свіжою кіркою, але й абсолютно новою неушкодженою шкірою!»

Як добре, що в нас є наш добрий Небесний Батько, Який не засуджує і карає, а терпляче очікує нашого покаяння. Господь, Котрий, подібно до батька блудного сина, біжить назустріч тому, хто боязко, у сльозах і боротьбі, усвідомлюючи своє надзвичайно важке становище, спрямовує кроки до рідної домівки. Як приємно усвідомлювати себе прощеним, подібно до інших грішників, які одержали прощення своїх таємних приголомшливих гріхів. Як приємно відчувати себе прощеним і йти далі, не шкодуючи і не думаючи більше про те, що прощено й забуто. Господь помістив наші гріхи в глибочине морську, тому разом з апостолом Павлом, який спочатку гнав церкву, а потім багато потрудився для Христа, вигукнемо: «Забуваючи те, що позаду, і прямуючи до того, що попереду, я відчайдушно біжу до мети – до нагороди високого Божого покликання в Ісусі Христі» (Филп. 3:13, 14).

Однажды в майский день погожий...

Однажды в майский день погожий
Упал на улице прохожий.

Упал нелепо, прямо в грязь.
Все пальцем тыкали, смеясь...
И проплывали мимо лица...
Ворчали: "Надо ж так напиться!"
А он смотрел с мольбой на всех,
Пытаясь встать... И смех, и грех.
Бубнил неясные слова...
В крови седая голова...
С лица стекала жижей грязь.
Вокруг шептали грубо: «Мразь»...
И обходили стороной,
В душе гордятся: я – не такой!
И с отвращением плюясь,
В грязи запачкалась боясь...
Иные просто, пряча взгляд,
Шагали мимо, мол, спешат.
Поднять?.. да Боже упаси!
Он, как животное, в грязи...
Так проходил за часом час.
Вот и закат уже погас.
Глубокой ночью лишь патруль
Заметил в грязной луже куль.
Брезгливо пнули сапогом:
Вставай, алкаш! Подвал – твой дом...
Не замечали синих губ...
Он не ответил. Он был – ТРУП...
Седой мужчина не был пьян –
Больное сердечко сжал капкан.
Судьба, усмешкою кривясь,
Его толкнула прямо в грязь...
Напрасно он пытался встать,
Напрасно он пытался звать,
Придавлен болью, как стеной.
Но вот беда – он был НЕМОЙ.
И, может, кто-нибудь из нас
Такое видел, и не раз,
Ухмылку мерзкую тая:
Авось помогут, но – не я.
Так кто ж мы? Люди или нет?
Вопрос простой – непрост ответ...
Законы джунглей возлюбя,
Где каждый – только за себя.

Владимир Волкодав

Криниця серця

За давніх часів була в полі чарівна криниця. Підходила до неї людина, опускала відро, витягала, а у відрі виявлялося те, що було в неї на серці.

Спочатку люди черпали з криниці любов, доброту, ніжність. У

кого що було – те в нього й додавалося. А потім щось трапилося у світі: люди стали дедалі частіше зачерпувати з криниці зло, заздрість, ненависть. І вирішили вони, що криниця зіпсувалася. І засипали її. Адже криницю засипати легше, ніж серце своє очистити, чи не так?

Він наказав узяти речі, залишені мною біля входу. Коли я виконала це, він вручив мені щільно скручений клубок зеленої мотузки і велів тримати його ближче до серця; він сказав також, що коли я знову захочу побачити Ісуса, треба дістати клубок і розмотати його, наскільки це можливо. Він попередив, що не можна залишати мотузку скрученою на тривалий час, аби на ній не утворювалися вузли, що заважають її розмотуванню. Я поклати мотузку ближче до серця і з радістю в душі зійшла вузькими сходишками, славлячи Господа і розповідаючи усім, кого зустрічала, де вони можуть знайти Ісуса. Цей сон дав мені надію. Зелена мотузка в моєму розумінні являла собою віру, а краса і простота надії на Бога опромінювали мою душу. Моє уявлення про Небесного Батька змінилося. Тепер Він здавався мені добрим і ніжним Батьком, а не жорстоким тираном, який примушує людей до неухильної покло-

ри. Моє серце тягнулося до Нього з глибокою і палкою любов'ю. Поко-ра Йому здавалася задоволенням, служити Йому було приємно. Жодна тінь не затуляла світло, яке відкрило мені досконалу волю Божу. Я відчувала вповнення у тому, що Спаситель живе в мені, і переконувалася в істинності слів Христа: «Я Світло для світу! Хто піде за Мною, той не ходитиме в темряві, але матиме Світло життя» (Івана 8:12).

Спокій і щастя, які оволоділи мною, так сильно відрізнялися від моєї колишньої зневіри й суму, що, здавалося, я була врятована з пекла і перенесена в рай. Я могла навіть славити Бога за нещастя, яке стало моїм випробуванням, бо завдяки йому мої думки зосередилися на вічності.

Я почувалася, мов маленька дитина, яка приходить до Бога як до свого Батька і запитує Його, що їй робити» (Е. Уайт. Свідчення для Церкви, т. 1, с. 27-32).

Очима дітей

Хотів я молока,
а отримав соску.
Хотів я спілкування з батьками,
а отримав іграшку.
Хотів я говорити,
а опинився перед телевизором.
Хотів я навчитися,
а одержав свідоцтво.
Хотів я думати,
а здобув готові «знання».
Хотів я мати власну позицію,
а отримав ідею.
Хотів я бути вільним,
а мене очікувала дисципліна.
Хотів я любові,
а отримав мораль.
Хотів я професію,
а здобув місце.
Хотів я щастя,
а отримав гроші.
Хотів я волю,
а придбав автомобіль.
Хотів я місця в житті,
а здобув кар'єру.
Хотів я надію,
а зіткнувся зі страхом.
Хотів я змінювати,
а зустрічав незрозуміння.
Хотів я не існувати,
а повноцінно жити...

Говорят, что Тебя невозможно увидеть

Говорят, что Тебя невозможно увидеть –
Огонь ослепительный спалит любого.
А я Тебя вижу, мой любящий Боже,
И видеть хочу Тебя вечно живого.
Я вижу Тебя в серебристых росинках,
Я вижу Тебя в изумруде травы,
В лазури небес, в тихом шелесте ветра
И в пенистом гребне могучей волны,
В цветке полевом, в изумительной розе,
В подсолнухе желтом и в липовом цветке –
Повсюду я вижу Тебя, мой Спаситель,
И в этом есть высшее счастье на свете.
Плоды наливаются соком душистым
И манят к себе, ароматом дразня,
И пение птиц, и закат золотистый –
Все это мой Бог сотворил для меня.
Во всем Твоя воля, любовь и премудрость,
Во всем Твоя мудрость и дивная мощь!
Спасибо Тебе, мой Творец всемогущий,
За все, что с такою любовью даешь.
Пусть славится Имя Твое, Вседержитель,
Во веки веков в Небесах, на Земле,
Пусть гимны хвалы наполняют Вселенную
И вечную славу приносят Тебе!

Галина Приходько,
г. Борисполь

Ігор Корещук

Що б ви подумали, якби вже завтра було прийнято закон про те, що красти та грабувати є нормальним явищем? Переконалися, ви були б сильно занепокоєні. Навряд би ви зраділи: які можливості відкриваються переді мною! Певно, ви насамперед зрозуміли б, що беззахисні перед злодіями та грабіжниками.

Чимало християн вважають Божий Закон ярмом, яке обмежує їхню свободу і якого треба позбутися, хоч ніхто з них не бажав би, щоб його країна оголосила про відміну законодавства і про встановлення анархії. Що таке справжня свобода у Христі і як вона узгоджується з принципами Божого Закону?

ВИЗНАЧЕННЯ СПРАВЖНЬОЇ СВОБОДИ

Як приємно тому, хто перебуває під слідством, почути від судді: «Ви помилували і вільні!» Чи можете ви уявити, як якийсь із підсудних у відповідь вигукне: «О, я безмежно вам вдячний! Тепер я можу знову красти та грабувати!»? Від чого стає вільною ця людина і для чого? Її звільняють від виконання вироків та дарують помилування для того, аби вона, відчувачи вдячність, жила згідно із Законом, чи не так? Навіть французький атеїст Франсуа Вольтер вважав: «Свобода полягає саме в тому, щоб залежати тільки від законів». Тому справжня свобода – це функціонування мудрих та справедливих законів як на загальнодержавному рівні, так і в людських стосунках. Якщо в нашому світі свобода регулюється законами, невже у світі небесному може панувати хаос? З одного боку, апостол пише, що «де Господній Дух, там свобода» (2 Кор. 3:17), утім, легко можна забути, що Бог дає Святого Духа лише тим, хто кориться Йому (див. Дії 5:32).

Варто зазначити, що в цьому світі не існує цілковитої незалежності, бо ми не живемо у вакуумі. Біблія говорить про те, що у світі точиться велика боротьба. Існує дві протиборчі сили – добра та зла, є два власники – жорстокий, який усе губить, і милосердний, Котрий всіх спасає.

Усі ми хвалимося найбільшим надбанням демократії – свободою слова та віросповідання. Тоді від чого ж нас треба визволяти? Це так співзвучно із запитанням давніх юдеїв: «Ми є потомством Авраама і не були ні в кого й ніколи не вільниками. То як же Ти кажеш, що станемо вільними? Відповідь їм Ісус: Знову й знову запевняю вас, що кожний, хто чинить гріх, є невільником гріха» (Івана 8:33, 34). Виявляється, можна жити у вільній демократичній державі, але бути рабом пристрастей та згубних гріховних звичок.

МЕТА СВОБОДИ

Німецький поет Генріх Гейне стверджував: «Не підкорятися жодному закону – означає позбавити себе рятівного захисту, бо закони мають захищати нас не тільки від інших, але й від самих себе». Тому християнська свобода – це свобода від когось, чогось і свобода для Когось, чогось. У світі, який належить двом господарям, людина не може залишатися нейтральною. Існує найгірший із рабовласників на ім'я сатана, який має мету щодо вашого та мого життя. Послухаймо: «Чи не

СВОБОДА у Христі

дасть їм Бог покаяння, щоб пізнали істину і вирвалися із тенет диявола, що їх зловив живцем, аби вони виконували його волю» (2 Тим. 2:25, 26). Сатана зацікавлений в тому, щоб робити людей залежними та позбавленими свободи. Духовне рабство – це коли ти розумієш смертельність та згубність своїх дій, але все одно йдеш у пастку. Беззаконники хизуються тим, що вільні робити все, що завгодно, пропонують такий спосіб життя й іншим, але Євангеліє викриває внутрішню сутність проблеми: «Вони обіцяють їм волю, а самі є рабами тління; бо хто ким переможений, той тому і раб» (2 Петра 2:19).

ДЛЯ КОГО?

Бог пропонує альтернативу. У Новому Завіті написано: «Нині ж, звільнившись від гріха і ставши рабами Бога...» (Римл. 6:22). Найголовніша мета Господа – аби ми стали Його дітьми та Його служителями, бо так приємно бути служителем Того, Хто тебе безумовно любить!

Але існує й друга мета, заради якої Бог звільняє. Прочитаємо Його слова, звернені до нас: «Звільнившись від гріха, ви стали рабами праведності» (Римл. 6:18). Тобто Бог робить нас служителями та людьми «дікаїюсюне» (що означає слуги справедливості та правди). Бог нас робить вільними від гріха, аби Божа правда могла засяяти в нас. І, нарешті, **ДЛЯ КОГО І ДЛЯ ЧОГО ЩЕ звільняємося ми?** Апостол свідчить у Першому Посланні до коринтян: «Будучи вільним від усіх, я себе підкорив усім, щоб багатьох придбати» (1 Кор. 9:19). Отож, Бог звільняє для Себе, щоб Його істина могла засяяти не лише в

нас, але й через нас! Ми стаємо живими свідками того, наскільки великою є Божа сила, яка може підняти та звільнити найбільш запеклого грішника.

Відомий філософ Бенедикт Спіноза казав: «Люди вважають, що вони вільні лише настільки, наскільки їм дозволено коритися своїм пристрастям, а будучи примушені жити згідно із законом, вважають, що поступаються своїм правом».

Що ж відрізняє справжню християнську свободу від неправдивої свободи? Апостоли Петро та Павло відкривають нам це в богонатхненному Слові: «Як вільні, – що не використовують свободу як прикриття для зла» (1 Петра 2:16), «Адже ви, брати, покликані до свободи. Тільки б свобода ваша не стала причиною жити по-тілесному; але любов'ю служіть один одному!» (Гал. 5:13). Є небезпека перетворити свободу на свавілля, але справжня християнська свобода – це не анархія.

АВТОРОМ правдивої євангельської свободи є Христос, Котрий не був анархістом. У пророцтві про мету Його Приходу написано так: «Дух Господній на Мені, бо Він помазав Мене... пригноблених відпустити на волю» (Луки 4:18). Він це підтвердив ще раз: «Отож, якщо Син визволить вас, то справді будете вільні» (Івана 8:36). Вжите тут слово «хонтос» означає справді, по-справжньому вільні будете. Як же Ісус визволив нас з найгіршого рабства? Апостол відповідає: «А що діти стали спільниками крові й тіла, то й Він подібним чином став їхнім спільником, аби Своєю смертю

знищити того, хто має владу смерті, тобто диявола, і визволити тих, які через страх смерті все життя утримувалися в рабстві» (Євр. 2:14, 15). Як Господь зробив це? У новозавітних посланнях про це написано чітко й зрозуміло: «І вас, що були мертві через ваші переступи й гріхи, в яких ви колись жили за звичаєм цього світу, як і князь, що панує в повітрі, згідно з духом, що тепер діє в синах непокори. Між ними всі ми колись жили в похадливостях нашого тіла, виконуючи волю тіла та думок, були від природи, як і інші, дітьми гніву. Але Бог, що багатий на милосердя, через велику Свою любов, якою нас полюбив, – нас, що були мертві через наші переступи, оживив разом із Христом, – адже ви спасенні благодаттю» (Ефес. 2:1–5).

Продовження читайте в наступному номері газети.

Пилип Родіонов, богослов

Смерть трагічна, і запитання, які постають у зв'язку з цим, завжди одні й ті самі. Що відбувається після смерті? Куди ми йдемо? Є життя після смерті чи смерть кладе усьому край? Блага вістка полягає в тому, що Біблія має відповіді на всі ці важливі запитання.

Воскресаяючи для Вічності

1 Безсмертний тільки Бог. Біблія навчає, що лише Бог «єдиний, Хто має безсмертя» (1 Тим. 6:16). Усі інші види життя, зокрема й людське, походять від Бога. Ми живемо лише тому, що Бог дає нам життя. Безсмертя не є вродженою властивістю людини, але дарується всім, хто з радістю зустрічатиме Царя царів (див. Дії 17:25, 28; Псал. 78:39).

2 Люди помирають через гріх. Біблія чітко говорить, що згрішила кожна людина (див. Рим. 6:12) і що покарання за гріх – смерть (див. Рим. 6:23; Єзек. 18:4). Перші жителі Землі не послухалися Бога, з'ївши «з дерева знання добра й зла» (Бут. 2:17; див. також 3:6). Обравши непослух, вони відрізали себе від Джерела життя. Як наслідок, у цей світ увійшла смерть, незважаючи на те, що спочатку вона не входила в Божий задум для роду людського.

3 Смерть – це тимчасовий спочинок (названий у Біблії сном). Усвідомити, що відбувається, коли ми помираємо, допомагає розуміння того, як Бог створив перших жителів Землі. Під час створення Бог «дихання життя вдихнув» у «порох земний» (нежива речовина), «і стала людина живою душою» (Бут. 2:7). Звернімо увагу на наявну тут формулу: порошок + дихання життя = жива душа. Слово «душа» (яке використано в деяких перекладах) стосується живої людини. Аналогічно, коли людина помирає, вона «до порохо повертається», оскільки, як пояснює Писання, «вернешся в землю, бо з неї ти взятий» (Бут. 3:19). «Дихання життя», відоме також як «дух», повертається до Бога (див. Екл. 12:7; Псал. 147:3, 4). У Біблії не сказано, що в людини є окрема свідомість, котра продовжує існувати після смерті.

Після смерті свідомість зникає. Мертва людина нічого не знає, не відчуває і нічого не робить (див. Екл. 9:5, 6, 10). Ісус і апостоли так само, як і автори Старого Завіту (див. Дан. 12:2; Йова 14:10-12), часто називали смерть сном (напр., Матв. 9:24; Марка 5:39; Івана 11:11-14). Образ сну підкреслює, що смерть – це не кінець, а швидше тимчасове забуття перед воскресінням (у цьому контексті зверніть увагу на воскресіння Лазаря в Івана 11:11-14, 23-25, 43).

4 Спасенні воскреснуть під час Другого приходу Христа. Ті, хто заснув у Христі, воскреснуть для нового життя під час Другого Його приходу. «Адже Сам Господь з наказом, при голосі архангела і при Божій сурмі, зійде з неба, – і першими воскреснуть померлі в Христі»

(1 Сол. 4:16). «Потім ми, що живемо, які залишимося, разом з ними будемо підхоплені на хмари, на зустріч з Господом у повітрі» (вірш 17). Ці слова були написані для підбадьорення всіх віруючих.

Воскресіння Христа має першочергове значення для християнина. За словами апостола Павла, «а якщо Христос не воскрес, тоді марна й проповідь наша, марна й віра ваша» (1 Кор. 15:14). Але «Христос встав з мертвих» (вірш 20). Більше того, «Бог же й Господа воскресив, воскресить і нас Своєю силою» (1 Кор. 6:14). Ми можемо бути впевнені в нашому воскресінні, тому що Сам Ісус воскрес із мертвих.

5 Бог дарує спасенним вічне життя. Бог пропонує дар вічного життя усім віруючим в Ісуса Христа (див. Івана 3:16; Римл. 6:23). Під час Другого приходу Христа спасенні зміняться і «знайдуть» безсмертя, «...при останній сурмі; вона засурмить – і мертві воскреснуть нетлінними, а ми перемінімось! Адже це тлінне має зодягнутися в нетління, і це смертне має зодягнутися в безсмертя» (1 Кор. 15:52, 53).

6 Грішники, які не покалися, воскреснуть після тисячі років для суду. Ті, хто не покався, не воскреснуть під час Другого приходу Христа. Вони спочиватимуть до закінчення тисячі років, і тільки тоді воскреснуть (див. Об'явл. 20:5). Це воскресіння відбуватиметься перед остаточним Судом (вірші 12, 13). Цілковито логічно, що ті, кого мають судити, будуть присутніми під час винесення вироку. Ісус так каже про цей час: «Не дивуйтеся цьому, бо надходить час, коли всі, що в могилах, почують Його голос; і вийдуть ті, що робили добро, у воскресіння життя, а ті, що робили зло, – у воскресіння суду» (Івана 5:28, 29).

7 Покарання грішників, які не покалися, називається другою смертю. Після останнього суду грішники, які не покалися, отримають своє

покарання. Воно називається другою смертю. «А смерть і ад були вкинені у вогняне озеро. Це друга смерть – озеро вогняне. І кого не знайшли написаним у книзі життя, той був укинений у вогняне озеро» (Об'явл. 20:14, 15; див. також 21:8). Також у Біблії, коли йдеться про кінцеву долю грішників, які не покалися, уживаються слова «загибель» (напр., 2 Петра 3:7, 9; Івана 3:16; Мал. 4:1). Ці уривки підтверджують, що друга смерть означає знищення (або вимирання, припинення існування) грішників, які не покалися, а не їхні безупинні вічні муки.

8 Наприкінці всього буде знищено і смерть. Смерть – жорстокий і злий ворог. Проте вона буде переможена. Як чітко сказано в 1 Кор. 15:26: «Останній ворог, який буде знищений, – це смерть» (див. також Об'явл. 20:14). У книзі Об'явлення описується, якою буде вічність для спасених: «І більше не буде смерті, ні страждань, ні голосіння, ні болю – вже більше не буде, бо перше минулося!» (Об'явл. 21:4).

ПЕРЕМОГА

Багато хто думає, що смерть здобуде над ними перемогу. Знаменита римська епітафія (короткий надгробний напис) фаталістично стверджує: «Я не був. Я був. Мене немає. Мені все одно». Але в Божому Слові міститься прекрасна новина: смерть переможена Ісусом Христом. Смерть, найбільший ворог, буде знищена. Віруючому немає потреби боятися смерті. Ісус Христос пропонує впевненість у воскресінні для вічного життя усім, хто приймає Його дивовижний дар спасіння.

СМЕРТЬ І ВОСКРЕСІННЯ

Відплата за гріх – смерть. Але Бог – єдиний, Хто має безсмертя – дарує вічне життя Своім викупленим. До дня Другого приходу смерть для всіх людей – це стан небуття. Коли ж Христос – Життя наше – з'явиться, тоді воскреслі та праведники, які залишилися серед живих, перетвореними й прославленими піднімуться назустріч своєму Господові. Друге воскресіння – воскресіння неправедних – відбудеться через тисячу років (див. Римл. 6:23; 1 Тим. 6:15, 16; Екл. 9:5, 6; Псал. 146:4; Івана 5:28, 29; 11:11-14; Кол. 3:4; 1 Кор. 15:51-54; 1 Сол. 4:13-17; Об'явл. 20:1-10).

Бажаю всім звільнитися від страху смерті й усвідомити, наскільки полюбив Господь кожного з нас. Нехай істина зробить нас вільними від упереджень нашого розтлінного світу.

Настрій, який визначає ваш день

Який настрій переважає у прожитому вами дні? Що для вас важливо? Ранкові новини, недоброчливість сусіда, спогади про невдачу? Чи ж це Божий план для вас, Його Слово у вашому серці, пісня хвали Господові? Нехай план Бога на ваше життя визначає ваш день, інакше домінуючу позицію займе щось інше.

У посередності є своєрідна сила. Вона теж хоче домінувати у вашому дні. Вона може впливати на всі сфери вашого життя, якщо ви дозволяєте їй це. «Деякі спокуси приходять і до працьовитих, але до ледачих приходять усі спокуси» (Чарльз Сперджен).

Життя, яке приносить плоди, не є справою випадку. Це результат правильного вибору. Невеликі грудки бруду можуть утворити гору. Якщо ви не будете пильнувати і молитися, у вашому дні домінуватиме гора бруду.

- Якщо новини намагаються визначити настрій вашого дня, дозвольте робити це тільки добрим новинам.
- Якщо минуле намагається вплинути на ваш день, дозвольте вашій мрії визначати ваш день.
- Якщо зволікання намагаються вплинути на ваш день, нехай хоча б невеликі зусилля і дії переважають у вашому дні.
- Якщо негативного впливу зазнає ваше життя, дозвольте корисному спілкуванню переважати у вашому дні.
- Якщо неспокій намагається вплинути на ваш день, нехай Боже Слово переважає у вашому дні.
- Якщо самотність намагається вплинути на ваш день, дозвольте розвіяти ваші відчуття спілкуванням з Богом через молитву.
- Якщо розбрат намагається вплинути на ваш день, дозвольте миру переважати у вашому дні.
- Якщо ваші тілесні бажання намагаються вплинути на ваш день, дозвольте Духові Божому переважати у вашому дні.
- Якщо заздрість намагається вплинути на ваш день, благословляйте інших, бажаючи їм добра, і нехай це переважає у вашому дні.
- Якщо жадібність намагається вплинути на ваш день, почніть дарувати щастя іншим, і нехай це переважає у вашому дні.

НЕХАЙ БОГ ДОМІНУЄ У ВАШОМУ ДНІ!

Афоризми про ВОЛЮ

Людина, котра не живе внутрішнім життям, – раб свого оточення.

Анрі Аміль

Істинно вільний той, хто не потурає власним пристрастям і чужим примхам.

Федір Глінка

Воля без незалежності, що банківський рахунок без внеску.

Артур Васильєв

Лиш нерозумні називають свавілля волею.

Тацит

Як навчитися слухати

Не кожен може бути хорошим слухачем. Один намір спробувати слухати уважніше не дасть результатів. Ми повинні дисциплінувати себе і твердо вирішити розвивати цю навичку. Ось шість способів, які можна втілити на практиці, вислуховуючи людей щодня.

1. Встановіть прямий зоровий контакт. Цілком зосередьтеся на іншій людині.
2. Сидіть так, щоб ваша поза свідчила про цілковиту уважність. Протягом кількох хвилин поведіться так, начебто ніщо у світі не має значення, крім вашого співрозмовника. Постарайтеся не відволікатися. Сидячи на стільці, нахиліться вперед, у напрямку до людини.
3. Покажіть, що ви зацікавлені в тому, що зараз почуєте. Піднімайте брови, кивайте головою, усміхайтесь чи смійтеся, коли це доречно.
4. Використовуйте відповідні фрази для того, щоб висловити згоду, зацікавлення і розуміння. Ваш співрозмовник бажає знати, що ви розумієте ідеї, про які він говорить. Спробуйте обмірковувати те, про що він каже, і зіставити зі своїм досвідом.
5. Ставте чітко сформульовані запитання. Заохочуйте людину запитаннями, які виявляють ваше зацікавлення.
6. Слухайте трохи довше. Коли ви думаєте, що вже закінчили слухати, послухайте ще 30 секунд.

П'єтро Бандіnellі

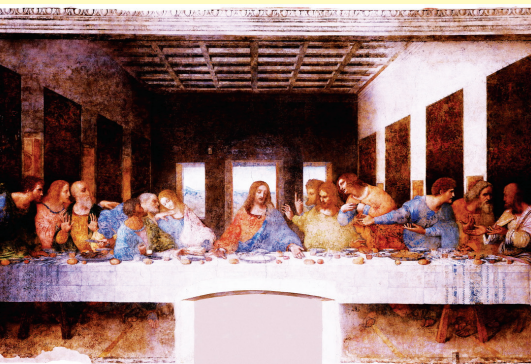
1495 року в монастирі Санта-Марія делле Граціє Леонардо да Вінчі розпочинає писати картину «Таємна Вечеря». Він довго шукав людину для створення образу Ісуса Христа. Нарешті зустрів молодого селянина на ім'я П'єтро Бандіnellі. Юнак мав красиві шляхетні риси обличчя, що свідчило про його моральну чистоту.

Двома роками пізніше дійшла черга малювати образ Юди Іскаріота. Знову не обійшла була людина, що своїм виглядом змогла б передати все безчестя зрадника. І Леонардо почав пошуки в нетрях Мілану. Вибір упав на одного жебрак. Побачивши його, Леонардо здригнувся. Після того, як вони домовилися про ціну, жебрак почав позувати. Під кінець роботи Леонардо дістав гроші, щоб розрахуватися. Але раптом жебрак опустил голову і заридав.

— Що з тобою? — здивувався художник.

— Хіба ви мене не пізнаєте? — запитав жебрак. — Я та сама людина, яка позувала вам для образу Ісуса в центрі картини...

Перетворення досконалого ангела на диявола, на превеликий жаль, можливе.

Скільки років християнству в Україні? Хто першим приніс сюди благу вістку і чи є докази на користь присутності християн на Русі задовго до князя Володимира? Деякі джерела підтверджують, що християнство на теренах України виникло в тому ж столітті, у якому Ісус Христос і його апостоли ходили по землі.

Місія апостолів – проповідувати благу вістку по всьому світу

Як відомо, Святе Письмо не містить докладного опису місіонерської діяльності кожного з дванадцяти апостолів Ісуса Христа. Однак у ранньохристиянських документах ми знаходимо повідомлення про місце й обставини їхнього проповідницького служіння. У них описано, як учні Ісуса Христа розійшлися по всьому світу проповідувати Його вчення і як кожен з них вирушив на певну територію. Приміром, Хома вирушив у Парфію, Іван – в Азію, а Андрій – у Скіфію. Античні письменники, як відомо, називали Скіфією усю Східну Європу, центром якої є територія сучасної України. Як спогад про це, в Україні з давніх часів були поширені історії про одного з дванадцяти апостолів Ісуса Христа Андрія, який проповідував віру Христову на теренах сучасної України. Ці перекази про апостола пізніше потрапили й у «Повість минулих літ»: «И заоутра вѣставъ рече к сущимъ с нимъ ученикомъ: “Видите горы сия яко на сихъ горахъ въсияеть благодать Божия; иматъ и городъ великъ быти, и церкви многы иматъ Богъ въздвигнути”. И въшедь на горы сия, и благослови я, и постави крестъ. И помолвися Богоу, и слѣзе съ горы сея, идеже послѣ же бысть Киевъ»¹.

Докази правдивості факту проповіді благої вістки Андрієм на теренах сучасної України

Багато вчених ставлять під сумнів повідомлення Нестора про апостола Андрія. Вони вважають, що хроніст вигадав «легенду про Андрія» з метою надання Києву статусу першоапостольського міста, поставивши цим його в один ряд з Римом і Константинополем. Тому в українській історичній науці цій проблемі приділяється значна увага. Завдяки цьому ми маємо великий обсяг джерел, які підтверджують факт служіння Андрія на території, де сьогодні знаходиться Україна. Переконалим доказом істинності цього факту є повідомлення закордонних джерел, які жодним чином не можна звинуватити в заангажованості. Вони, починаючи з прадавніх часів, в унісон свідчать, що апостол Андрій проповідував Євангеліє і в нашій Скіфії.

Повідомлення закордонних авторів раннього християнства про служіння Андрія в Скіфії

Найперше повідомлення належить перу Іполита, єпископа Портуенського (близько 222 р.): «Андрій... проповідував скіфам і фракійцям»². Та й Оріген (200-258 рр.) апостольським наділом Андрія також називає Скіфію. Про це ж свідчить Євхерій Ліонський (кінець IV – поч. V ст.): «Андрій ум'якшив проповіддю скіфів»³. Дорофій, єпископ Тирський, пише: «Андрій, брат Петра, пройшов усю Віфінію, усю Фракію і скіфів, проповідуючи Євангеліє».

«Батько церковної історії» Євсей Памфіл, єпископ Кесарії Палестинської (помер 340 р.) у своїй «Церковній історії» (кн. III, розд. 1) повідомляє, що «учні Спасителя нашого розсіялися по всьому світу. Хомі, за переказом, випала доля йти в Парфію, Андрію – у Скіфію»⁴. Отже, ще за часів Євсея переказ щодо проповіді Андрія в Скіфії був повідомленням історичним, достойним занесення до історії Церкви. А таким «міг бути для Євсея лише той переказ, котрий мав авторитет старожитності, що походила не тільки від Орігена, але й від століття мужів апостольських», – коментує це повідомлення І. Малишевський⁵. Проповідь Андрія в Скіфії згадується практично в усіх як

Віталій НЕРОБА, магістр релігієзнавства

Апостол Андрій і його місія на території України: факт чи вигадка?

православних, так і західних повідомленнях про нього. Як бачимо, переказ про те, що апостол Андрій навчав про Христа у Скіфії, стосується ще століття апостольського, а в IV ст. воно вже записано.

Пізніше Микита Пафлагонський (помер 894 р.) на згадку про Андрія напише: «Ти, гідний усієї моєї поваги, святий апостоле Андрію, одержавши в наділ північ, ревно обійшов іверів, савроматів, таврів і скіфів і пройшов усі краї й міста, що прилягають з півночі й півдня до Понту Евксіньського». Також Никифор у своїй «Історії церкви» описує місіонерську діяльність Андрія на північ від Чорного моря. Те саме стверджує Бар-Гебрей і Агалій. І в житіях святих згадується місіонерська діяльність Андрія в Скіфії і Фракії, де теж жили слов'яни⁶.

До нас дійшов лист грецького імператора Михайла VII, записаний близько 1073-74 рр. істориком Михайлом Пселлом і адресований київському князю Всеволоду Ярославичу. У ньому читаємо: «І навчають мене священні книги і достовірні історії, що наші держави мають одне джерело і коріння, і що те саме слово було поширене в обох, що ті ж очевидці Божого таїнства і вісники проголосили в них слово Євангелія»⁷. Далі в листі йдеться про апостолів Андрія і Матвія, тому можна вважати, що легенда про руську місію «очевидців Божого таїнства» була добре знайома грекам у другій половині XI ст. і не викликала жодного протесту.

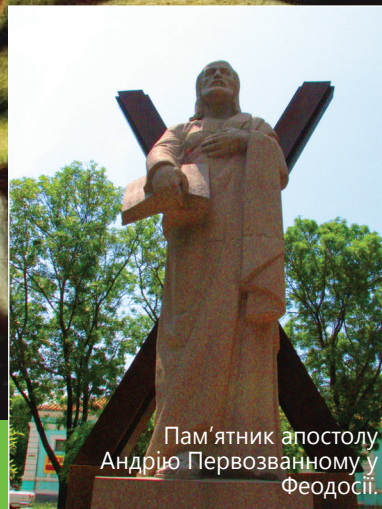
Отже, закордонні джерела підтверджують факт особистої проповіді Євангелія апостолом Андрієм на північ від Чорного моря в землях Скіфії.

Діяльність учнів Андрія на Подніпров'ї

Історія повідомляє нам також про діяльність учнів апостола Андрія на тій території, де зараз простягається Україна. Наприклад, коли наприкінці I ст. н.е. імператор Траян направив до Херсонеса (Севастополь) єпископа Климента, він застав у цьому місті до двох тисяч християн.

Про те, що віра Христова поширилася і серед скіфів, ясно говорять нам розповіді про трьох мучеників – Інну, Римму й Пінну, записана в Мінології імператора Василя II

Ель Греко.
Св. Апостол Андрій.
(1600 р.)

Пам'ятник апостолу Андрію Первозванному у Феодосії.

(976-1205 р.) від 20 січня. У ній розповідається, що ці мученики були родом «зі Скіфії, з північної сторони»; вони були учнями апостола Андрія і продовжували навчати скіфів і багатьох християн⁸. Отже, як бачимо, апостол Андрій мав своїх учнів у скіфів.

У тексті Густинського літопису та інших українських літописних і агіографічних пам'ятках є інформація про хрещення Андрієм частини населення Київщини⁹. А засновниками Валаамського монастиря вважалися учні апостола Сергій і Герман¹⁰.

«Усе сказане вище переконує нас у тому, що на самій землі українській апостол Андрій був, проповідував тут науку Христову і мав своїх учнів. Цілком можливо, що вже від часів апостола Андрія християнство ніколи не переводилося в нас, але постійно мало більше чи менше число своїх прихильників. Саме між цими давніми християнами і зберігалася оповідь про апостола Андрія, який проповідував у землі скіфській. І ті перші християни, яких навернув до Христа св. Андрій, вже ніколи не переводилися у нас в Україну»¹¹.

Очевидно, що джерела раннього християнства підтверджують факт проповідницької діяльності апостола Андрія на території українських земель. Але чи є достовірною легенда про Андрія, записана в «Повісті минулих літ», а також її інтерпретація на підставі світогляду людей XXI ст.? Якщо Андрій справді був на київських горах, тоді як би він сам пояснив зміст сказаних ним там слів? Про це йтиметься в наступній статті «Літописне сказання про проповідь апостола Андрія на території Скіфії. Факти і домисли» із серії «Дорогами християнства в Україні».

1. Ипатьевская летопись // ПСРЛ. – 1962. – Т. 2. – С. 6, 7.
2. Латышев В.В. Известия древних писателей о Скифии и Кавказе // ВДИ. – 1948-1949, № 2. – С. 306.
3. Там же, № 4. С. 284.
4. Там же, № 3. С. 219.
5. Мальшевский И. Сказание о посещении русской страны апостолом Андреем // Владимирский сборник. – К., 1888. – С. 301.
6. Борисова О.В. История християнства в Украине. – Луганськ, 2011. – С. 36.
7. Брайчевский М. Ю. Утверждение христианства на Руси. – С. 12.
8. Огієнко І.І. Українська Церква. – К., 1993. – С. 14.
9. Густинская летопись, С. 251; Перетц, С. 81.
10. Голубинский Е. История русской церкви. – М., 1901. – Т. 1. – Ч. 1. – С. 33.
11. Огієнко І.І. Українська Церква. – К. 1993. – С. 18.

ТЕЛЕКАНАЛ
www.hopechannel.info

Позитивне телебачення для всієї родини

ТВ - програма*

НЕДІЛЯ	ПОНЕДІЛОК	ВІВТОРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ	СУБОТА
00:00 Под абажуром	00:00 Богослужение в храме на Подоле	00:00 Поспілкуймося	00:00 Вісті надії	00:00 Модная книга	00:00 Поспілкуймося	00:00 Богослужение в храме на Подоле
00:30 Иудаизм и христианство	01:00 Вдохновение	00:30 Дорогами христианства	00:30 Дорогами христианства	00:30 Богослужіння у Львові	01:00 Вдохновение глазами авторов	01:00 Познавая непостижимое
01:00 Библейский час	01:30 В начале было Слово	01:00 Вдохновение	01:00 Вдохновение	01:00 Выхід поруч	01:30 Евангелие	01:30 Принято считать
01:30 Контрасты души	02:00 Принято считать	01:30 Открытая книга	01:30 Контрасты души	01:30 Принято считать	02:00 Открытая книга	01:50 Духовный дом
02:00 Открытая книга	02:20 Духовный дом	02:00 Лицом к лицу	02:00 Лицом к лицу	02:00 Лицом к лицу	02:30 В начале было Слово	02:00 Евангелие глазами авторов
02:30 Тайна жизни	02:30 Евангелие глазами авторов	02:30 В начале было Слово	02:30 В начале было Слово	02:30 Тайна жизни	03:00 Принято считать	02:30 Библейский час
03:10 Целое во фрагменте	03:00 Готовим вместе	03:00 Целое во фрагменте	03:15 Заповеди блаженства	03:10 Люди и судьбы	03:20 Духовный дом	03:00 Тайна жизни
03:30 Люди и судьбы	03:15 Десять заповедей	03:30 Познавая непостижимое	03:30 Земля обетованная	01:30 Люди и судьбы	03:45 Десять заповедей блаженства	03:40 Целое во фрагменте
03:45 Заповеди блаженства	04:00 Десять заповедей	03:30 Контрасты души	04:00 Счастье вопреки всему	01:45 Заповеди блаженства	04:00 Лицом к лицу	04:00 Люди и судьбы
04:00 Познавая непостижимое	04:30 Лицом к лицу	04:00 Лицом к лицу	04:00 Счастье вопреки всему	02:00 Библейский час	04:15 Заповеди блаженства	04:15 Десять заповедей
04:30 Вдохновение	05:00 Библейский час	04:30 Лицом к лицу	04:30 Ваша думка	02:30 Тайна жизни	04:30 Лицом к лицу	04:30 В начале было Слово
05:00 Евангелие глазами авторов	04:30 Открытая книга	05:00 Библейский час	05:00 Евангелие глазами авторов	03:10 Целое во фрагменте	05:00 Контрасты души	05:00 Лицом к лицу
05:30 Богослужіння у Львові	05:00 Контрасты души	05:30 ...есть Любовь	05:30 Пророки говорят	03:30 Принято считать	05:30 Иудаизм и христианство	05:30 Земля обетованная
06:00 Пророки говорят	05:30 Упокоения истины	06:00 Иудаизм и христианство	06:00 О вечном	04:00 Контрасты души	06:00 Дорогами христианства	06:00 Модная книга
06:30 Богослужение в храме на Подоле	06:00 Вісті надії	06:30 ДИАГНОЗ: здоровье в гостях у Добрячка	06:30 Богослужіння у Львові	04:30 Пророки говорят	06:30 Вісті надії	06:30 Так промовляє Біблія
07:00 Ранок Надії	06:30 Біблія продовжує говорити	07:00 Ранок Надії	07:00 Ранок Надії	05:00 Лицом к лицу	07:00 Ранок Надії	
08:00 Сила Одного	07:00 Ранок Надії	07:50 5 хвилин для вічності	07:50 5 хвилин для вічності	05:30 Богослужение в храме на Подоле	07:50 5 хвилин для вічності	
08:30 Дружболандия	07:50 5 хвилин для вічності	08:00 Счастье вопреки всему	08:00 € проблема	07:00 Ранок Надії	08:00 ...есть Любовь	
09:00 Выход рядом	08:00 Вкус здоровья	08:30 Ваша думка	08:30 Вкус здоровья	07:50 5 хвилин для вічності	08:30 Непростое состояние	
09:20 Ваша думка	08:20 Вкус здоровья	09:00 Ранок Надії	09:00 Ранок Надії	08:00 Хочу Вас спросить	09:00 Ранок Надії	07:00 Хочу Вас спросить
09:30 Страницы для души	08:30 ДИАГНОЗ: здоровье	09:50 5 хвилин для вічності	09:50 5 хвилин для вічності	08:30 Земля обетованная	09:50 5 хвилин для вічності	07:30 В центре внимания
09:45 Вкус здоровья	09:00 Ранок Надії	10:00 Познаем истину	10:00 Познаем истину	09:00 Ранок Надії	10:00 Счастье вопреки всему	08:00 Упокоения истины
10:00 Познавая непостижимое	09:50 5 хвилин для вічності	10:50 Ваша думка	10:50 Ваша думка	09:50 5 хвилин для вічності	10:50 Ваша думка	08:30 Біблія продовжує говорити
10:30 ДИАГНОЗ: здоровье	10:00 Поспілкуймося	11:00 Ранок Надії	11:00 Ранок Надії	10:00 О вечном	11:00 Ранок Надії	09:00 Выхід поруч
10:50 Ваша думка	11:00 Ранок Надії	11:55 5 хвилин для вічності	11:55 5 хвилин для вічності	10:30 Так промовляє Біблія	11:50 5 хвилин для вічності	09:30 Богослужіння у Львові
11:00 Біблія продовжує говорити	11:50 5 хвилин для вічності	12:00 Вісті надії	12:00 Вісті надії	11:00 Ранок Надії	12:00 В центре внимания	10:00 Познаем истину
11:30 В центре внимания	12:00 Богослужіння у Львові	12:30 Иудаизм и христианство	12:30 Иудаизм и христианство	11:30 Выход рядом	12:30 Выход рядом	10:50 Ваша думка
12:00 Поспілкуймося	12:30 Так промовляє Біблія	13:00 Біблія продовжує говорити	13:00 Біблія продовжує говорити	11:50 В унисон с надеждой	13:00 Истории вечной любви (Повтор)	11:00 Вдохновение
13:00 Истории вечной любви (Повтор)	13:00 Истории вечной любви (Повтор)	13:30 Модная книга	13:30 Модная книга	12:00 Музична скринька	14:20 Духовный дом	11:30 Богослужение в храме на Подоле (Прямой эфир)
14:20 Ваша думка	14:30 Сила Одного	14:00 Познавая непостижимое	14:00 Познавая непостижимое	12:30 Иудаизм и христианство	14:30 Так промовляє Біблія	13:00 Истории вечной любви (Повтор)
14:30 Музична скринька	15:00 Выхід поруч	14:30 Хочу Вас спросить	14:30 Хочу Вас спросить	13:00 Истории вечной любви (Повтор)	15:00 Дорогами христианства	14:20 5 хвилин для вічності
15:00 Дорогами христианства	15:30 В центре внимания	15:00 Познаем истину	15:00 Познаем истину	13:30 Истории вечной любви (Повтор)	15:30 Земля обетованная	14:30 Музична скринька
15:30 Непростое состояние	16:00 Чудесный магазин	16:00 Дружболандия	16:00 Дружболандия	14:00 Так промовляє Біблія	16:00 Дружболандия	15:00 Богослужение в храме на Подоле (Повтор)
16:00 Малюваки	16:30 В гостях у Добрячка	16:20 В гостях у Добрячка	16:20 В гостях у Добрячка	14:20 Ваша думка	16:30 Дружболандия	16:30 Дружболандия
16:30 В гостях у Добрячка	17:00 Земля обетованная	16:40 Детская страничка	16:40 Детская страничка	14:30 ДИАГНОЗ: здоровье	16:50 Детская страничка	16:50 Детская страничка
17:00 Мастерская добрых дел	17:30 Пророки говорят	17:00 Вісті надії	17:00 Вісті надії	15:00 Поспілкуймося	17:00 ...есть Любовь	17:00 ...есть Любовь
17:30 Счастье вопреки всему	18:00 Біблія продовжує говорити	17:30 Страницы для души	17:30 Страницы для души	15:30 Непростое состояние	17:30 Хочу Вас спросить	17:30 Хочу Вас спросить
17:50 Ваша думка	18:30 ДИАГНОЗ: здоровье	17:45 Вкус здоровья	17:45 Вкус здоровья	16:00 Чудесный магазин	18:00 Истории вечной любви	18:00 Истории вечной любви
18:00 Истории вечной любви	19:00 Упокоения истины	18:00 € проблема	18:00 € проблема	16:35 Детская страничка	18:30 Духовный дом	19:20 Духовный дом
19:20 Выхід поруч	19:30 Непростое состояние	18:30 Истории вечной любви (Повтор)	18:30 Истории вечной любви (Повтор)	17:00 Вкус здоровья	19:30 Дорогами христианства	19:30 Дорогами христианства
19:40 О вечном	20:00 Познаем истину	19:50 Вдохновение	19:50 Вдохновение	17:15 Готовим вместе	20:00 Счастье вопреки всему	20:00 Счастье вопреки всему
20:00 ...есть Любовь	20:50 Вечерние истории	20:30 ...есть Любовь	20:30 ...есть Любовь	17:30 Вдохновение	20:50 Ваша думка	20:50 Ваша думка
20:30 € проблема	21:00 Хочу Вас спросить	20:50 Вечерние истории	20:50 Вечерние истории	18:00 Упокоения истины	21:00 В центре внимания	21:00 В центре внимания
21:00 Вісті надії	21:30 Музична скринька	21:00 Под абажуром	21:00 Под абажуром	18:30 Истории вечной любви (Повтор)	21:30 Под абажуром	21:30 Под абажуром
21:30 Сила Одного	22:00 Богослужение в храме на Подоле	21:30 Дорогами христианства	21:30 Дорогами христианства	19:50 Сила Одного	22:00 Истории вечной любви (Повтор)	22:00 Истории вечной любви (Повтор)
22:00 Истории вечной любви (Повтор)	23:00 Познаем истину	22:00 Истории вечной любви (Повтор)	22:00 Истории вечной любви (Повтор)	20:20 Познавая непостижимое	22:30 Вісті надії	23:30 Вісті надії
23:20 Под абажуром		23:20 Выход рядом	23:20 Выход рядом	20:50 Вечерние истории		
		23:40 Выход рядом	23:40 Выход рядом	21:00 Модная книга		
				21:20 Выход рядом		
				21:40 Страницы для души		
				22:00 Истории вечной любви (Повтор)		
				22:30 ...есть Любовь		

*Телеканал залишає за собою право внесення змін в ТВ - програму.

АНОНС

У духовно-познавательная программа
Истории вечной любви
з 8 березня по 20 квітня

Любовь! Что же такое? Туга по
людини? Світлі мрії? Біль?
Захоплення? Велике почуття?
Бажання комусь добра?
Неминуший принцип? ..

Прямий ефір: Пт, сб, нд - 18:00
Повтори (наст. дня - 13:00):
пт, сб, нд - 22:00
вт, ср, чт - 18:30, 22:00

Параметри налаштування спутникового телеканалу "Надія":

Канал: Nadiya TV
Спутник: ASTRA-4A (Sirius), 5° с.д.
Частота прийому: 12.284 МГц
Поляризація: V, FEC 3/4
Швидкість потоку: 27.500 Мбіт / с

ЦІЛОДОБОВО

Дивіться
програми телеканалу
в мережі Інтернет

24 години на добу
7 днів на тиждень на сайті

www.hope.ua

Телефони гарячої лінії:

0 800 50 157 80
life:) (093) 50-157-80
МТС (066) 707-00-05
Киевстар (098) 707-00-05

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання і пропозиції

Вивчайте Біблію разом з нами on-line
на сайті www.bibleschool.com.ua

Ваші пропозиції,
побажання, зауваження
надсилайте на адресу:

✉ contact@hope.ua

а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

hope_channel_ukraine

Диски

Різдвяний концерт у Києві. Хор "Laudamus"

Художній керівник і диригент -
Е. Соколовська, концертмейстер -
Г. Карпенко. Також у концерті беруть
участь Камерний хор Церкви
адвентистів сьомого дня та
Київський симфонічний оркестр.

Восхождение на Голгофу

Цикл захопливих проповідей, який завдяки
впливу на молодь отримав назву "Тиждень
холодного душу". Пастор О. Лісичний
згадає відомі біблійні історії
з Євангелія від Марка. Шість програм, які
пробуджують від духовного сну.

Мова: російська

Замовити диски або безкоштовний
каталог відеопродукції
Ви можете за адресами:

zakaz@hope.ua

а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

або за телефонами
гарячої лінії

Сьогодні я...

Прокинувся рано, бо немає дня, надто довгого для справ, які потрібно зробити.

Скажу приємне трьом людям.

Зроблю щось корисне для іншого.

Не змарную вранці тієї години, котру потім доведеться шукати цілий день.

Енергійно візьмуся за вирішення проблеми, яка виникла в моєму житті.

Спробую досягти хоча б невеликих удосконалень у якій-небудь галузі.

Зроблю щонайменше три речі, котрі виведуть мене зі стану розслаблення.

Складу подяку Богові за хліб щоденний.

Знайду і зроблю щось надзвичайне.

Залишу когось у кращому стані порівняно з тим, у якому я його зустрів.

Проживу день так, щоб завтра мені не довелося просити пробащення за мої сьогоднішні дії.

Віддам свій найкращий час для спілкування з Господом.

Упевнений, що місце і час для того, щоб бути щасливим, – тут і зараз.

Зроблю хоча б невеликий крок до того, щоб перемогти погану звичку.

Буду оцінювати свій день не за кількістю зібраного врожаю, а за кількістю насіння, яке я посадив.

Прославим Господа!

Прославим Господа всем сердцем и душою За то, что Он могучею рукою От рабства тьмы людей освободил И кровью Своей победу подарил.

Прославим Господа чудесным песнопеньем За то, что мы есть рук Его творенье, Что Именем Иисуса спасены И благодатью запечатлены.

Прославим Господа хорошими делами За то, что Он сотрудничает с нами, Что на молитвы щедро отвечает И каждый день сердца оберегает.

Прославим Господа старанием в науке За то, что Он вручает Книгу в руки, В которой мудрость, истина и сила Наш грешный путь на праведность сменила.

Прославим Бога преданной любовью За то, что можем жить, иметь здоровье, Дружить, общаться, верить и любить, С благодареньем Господу служить.

Алла Джеджелій

Спи, моя любба

Крізь дерева на цвинтар долітав притишений шум автотомобілів, які проїжджали прилеглим шосе. Джим безсило опустився на лавку. Кожен рух давався йому дуже важко. Думки плуталися, але одне запитання нестерпно обтяжувало свідомість. І найбільш гнітючим було те, що на нього не знаходилася відповідь. Що ж мені тепер робити? Що ж мені тепер робити? Що ж... мені... що..?

Весело защебетала пташка, невидима серед віття квітучої неподалік акації, а потім раптово замовкла. Налякана присутністю Джима білка перестрибнула через сиру землю свіжої могили.

Смерть Нен була цілковитою несподіванкою. Якось вона сказала, що почувається стомленою, і прилягла трохи відпочити. Нещодавно до приходу гостей вона займалася усіма домашніми справами і приготуваннями, після чого організувала для всіх прогулянку з оглядом визначних пам'яток. Це були два чудові, але дуже виснажливі дні. Не дивно, що Нен стомилася. День потому вона не змогла навіть встати з ліжка. Наступні події прогрімали в її голові, ніби гуркіт потяга. Лікарі виявили рак і метастази по всьому її тілу. Десять днів – і Нен не стало.

Джим усе ще не міг у це повірити.

Смерть Нен здавалася безглуздом. Джим був старший за свою дружину на десять років, тому завжди думав, що помре першим. Звідки взагалі взявся цей рак? Як цьому ворогу вдалося безшумно поширитися по всьому організмові, доки не стало надто пізно? Звиклий міркувати логічно, Джим не міг зрозуміти, що сталося. А те, що смерть Нен не підлягала ніякій логіці, це більше пригнічувало його.

Думки Джима переключилися на дітей. Здавалося, після смерті матері всі сили пекла вирвалися на волю. Через економічну кризу Джек втратив перспективну роботу. Ситуація з Патті була ще гіршою. Її шлюб зазнав краху. Розбився вщент. Троє малолітніх дітей зазнавали негативних наслідків.

Це ніяк не вміщалось в голові Джима. Що ж ними сталося? У його дні люди рідко розлучалися. Хіба це причина для розлучення, що почуття вже не такі, як колись? Хіба молоді не розуміють, що почуття з'являються і зникають? А де ж посвяченість, самопожертва? Йому стало ще важче від усіх цих думок. Патті і Джин. Джин і Патті. Чому це сталося, адже вони були разом з вісімнадцяти років? О, ця злоба! Обвинувачення, висунуті під час тяжби за право опікунства, примусили його здригнутися від жаху.

Він ніколи не сказав би такого, ніколи навіть не подумав би про таке. Утім, щиро кажучи, він був радий, що Нен уже нічого про це не знала. Не знала про те, як були налякані її онуки. Не могла бачити їхні маленькі личка. Чи все ж таки могла? Невже вона дивилася на те все з небес чи ще звідкись? Джим затулив обличчя руками. «Боже мій, як же мені бракує її!»

Потім його погляд подумки зупинився на Люсі, улюблениці їхньої родини. Нен не знаходила собі місця, переживаючи за Люсі. Хоч їхня донька намагалася це приховувати, все ж у неї була

«Вернися, о Господи, визволи душу мою, ради ласки Своєї спаси Ти мене! Бо ж у смерті нема пам'ятання про Тебе, у шеолі ж хто буде хвалити Тебе?» (Псал. 6:5, 6).

алкогольна залежність, і не дивно, що після смерті Нен проблема стала набагато серйознішою.

Джим пригадав, як сердита лайка порушила тишу поминального обіду.

Звичайно, Люсі принесла із собою пляшку, і Джек бачив її. (Вона могла й обійтися без неї на похоронах матері). Що б подумала Нен? Але це ще півбіди. Ніхто з них, зокрема й він сам, не знав, яким чином, сумуючи за померлою, не зганяти свою гіркоту на близьких.

Легкий вітерець ворухнув траву біля ніг Джима. Сонце пригрівало і могло б утішити його, якби він був спроможний відчувати його тепло. Але він не міг. Він здригнувся від пориву вітру.

Донна, сестра Нен, також зганяла на ньому свою гіркоту. Смерть сестри розлютила її. Принаймні так вважав його друг Пол. Джим змушений був вислуховувати її багатогодинні тиради. Бідна Нен також почувалася б кепсько через те, що йому доводилося мати справу з Донною.

Коли в Джима виявили проблеми із серцем, Нен опікувалася ним, постійно переживаючи про його здоров'я.

– Тобі потрібна нянька, – дражила вона його, – щоб стежити за тим, як ти поводишся.

Він завжди сміявся з її жартів, хоч і намагався дотримуватися приписів лікаря. Нен завжди готувала йому прописану їжу такою ж смачною, як і до його хвороби. А що тепер? У нього не вистачає сил думати про те, що й коли він їсть.

Сльози наповнили очі Джима. Як засмутилася б Нен, побачивши, що її улюблена родина розпадається. Люсі, Джек, Пітті та Джин, їхні діти, її рідна сестра. І навіть він сам. У його свідомості невідступно поставало запитання: чи знає вона про все це? Чи спостерігає за всім з небес? Чи мучило її душу все,

що відбувається, так само болісно, як і його самого?

Кілька хвилин за Джимом спостерігала білка, після чого обережно наблизилася до нього, наче хотіла краще розгледіти. Потім знову пирхнула і шмигнула геть.

Джим зітхнув. Якби не Пол, усе було б набагато гірше. Пол ніколи не був дуже балакучим. Він просто потиснув руку Джима і поплескав його по плечу. Найкращим було те, що він міг мовчки сидіти поруч з ним доти, доки Джим цього хотів. Іноді його друг ледь чутно цитував вірш із Біблії. Очевидно, він розумів страх Джима, що Нен якимось чином спостерігає з небес чи з іншого місця, куди вона відійшла, за тим, як її родина розпадається й усі озлоблені один на одного.

Діставши з кишені аркуш паперу, Джим розгорнув його, розгладив на коліні й почав читати. Знадобився деякий час, щоб він зміг збагнути зміст того, чим поділився з ним його друг. І йому здалося, що він нарешті починає розуміти.

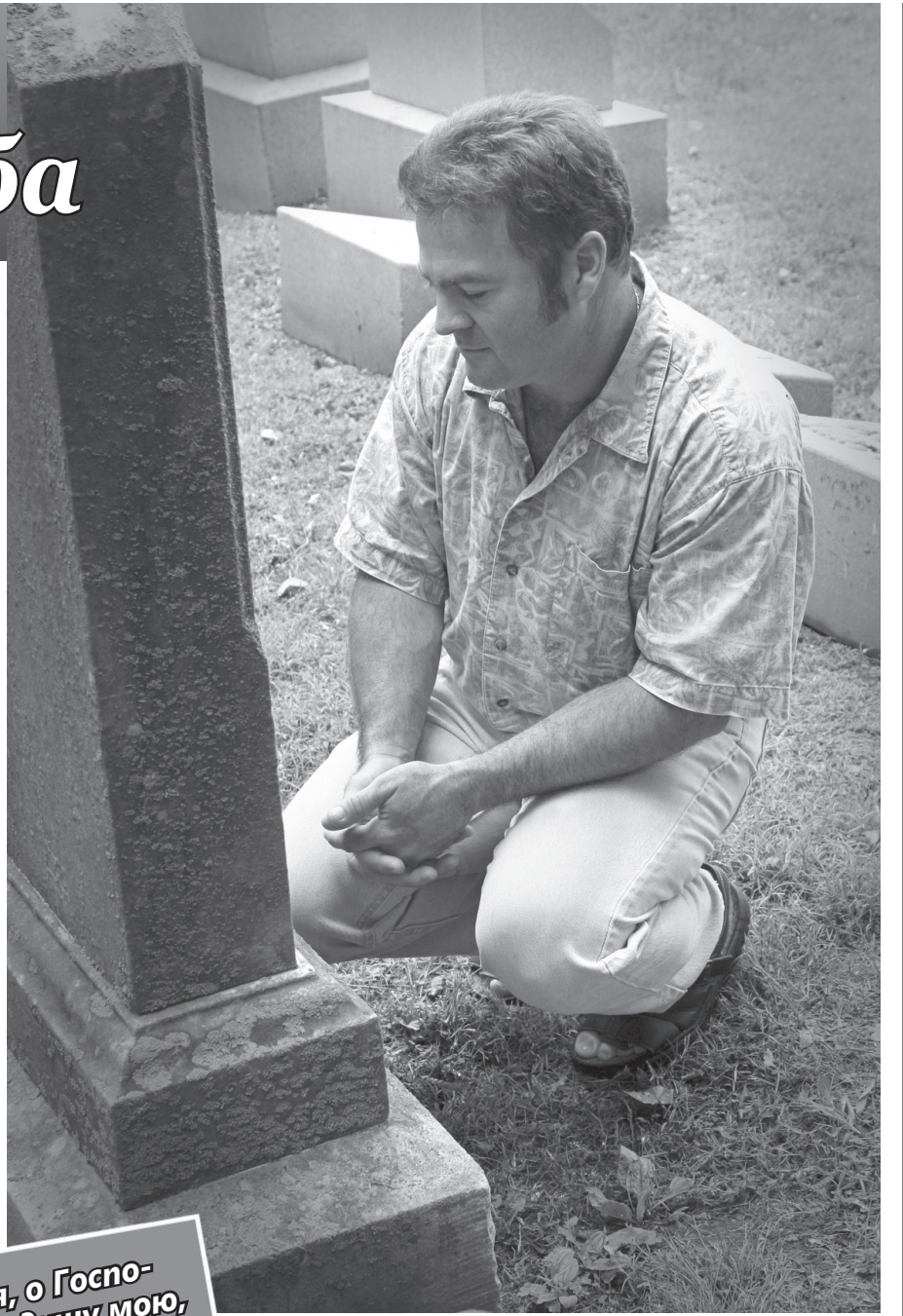
«Зглянься, озвися до мене, о Господи, Боже мій! Просвітли мої очі, щоб на смерть не заснув я!» (Псал. 13:4).

«Був один хворий, Лазар з Витанії, із села Марії та її сестри Марти. Послали сестри передати Йому: Господи, той, кого ти любиш, хворіє!.. Сказавши це, вів далі: Наш друг Лазар заснув, – піду розбудити Його. А Його учні сказали: Господи, якщо заснув, – то одужає! Ісус сказав про смерть його, а вони подумали, що говорить про звичайний сон. Тоді Ісус сказав їм прямо: Лазар помер» (Івана 11:1, 3, 11–14).

Що б це означало, невже смерть схожа на сон?

«Бо знають живі, що помруть, а померлі нічого не знають, і заплати немає вже їм, – бо забута і пам'ять про них, і їхнє кохання, і їхня ненависть, та заздрощі їхні загинули вже, і нема вже їм частки навіки ні в чому, що під сонцем тим діється!..» (Екл. 9:5, 6).

«Вернися, о Господи, визволи душу мою, ради ласки Своєї спаси Ти мене! Бо ж у смерті нема пам'ятання про Тебе, у шеолі ж хто буде хвалити Тебе?» (Псал. 6:5, 6).

«Шукайте Господа, доки можна знайти Його, кличте Його, як Він близько!»

Хай безбожний покине дорогу свою, а крутій свої задуми, і хай до Господа звернеться, і його він помилує, і до нашого Бога, бо Він пробачає багато!

Бо ваші думки не Мої це думки, а дороги Мої то не ваші дороги, говорить Господь...

Так буде і Слово Моє, що виходить із уст Моїх: порожнім до Мене воно не вертається, але зробить, що Я пожадав, і буде мати поводження в тому, на що Я його послав!

Бо з радістю вийдете ви, і з миром проваджені будете. Гори й холми будуть тішитися перед вами співанням, і всі польові дерева будуть плескати в долоні»

(Ісаї 55:6-12).

«Мир Божий, що перевищує всяке розуміння...»

(Филп. 4:7)

Шарлотта Еліот народилася в Англії в той час, коли спалахнула Французька революція. Вона росла розпеченою дитиною, не знаючи жодних турбот. Всебічно обдарована дівчинка стала знаменитою завдяки своїм музичним творам, віршам і карикатурам. У 30 років Шарлотту долає важкий недуг, що змушує її все більше часу проводити в ліжку. Для рухливої дівчини такі обставини стали підґрунтям для депресій. Усвідомлення малих і великих помилок забиало останню надію на життя. Смерть здавалася неминучою. Духовні наставники, зрідка приходячи, посилювали в ній почуття провини, від якого вона не могла звільнитися. Родина таємно планувала похорон.

Доктор Цезар Малан, шведський пастор і музикант, вирішив допомогти

дівчині й відвідав її в травні 1822 року. За обідом Шарлотта втратила терпіння й почала обвинувачувати Бога й батьків. Скривджені батьки вийшли з кімнати. У момент перепочинку пастор сказав:

– Ти втомилася від себе, чи не так? Чіпляєшся за свою ненависть, оскільки більше тобі немає за що триматися. Як наслідок, твоє життя стало гірким і сповненим співчуття до себе.

– І що ви можете запропонувати? – запитала дівчина.

– Віру, яку ти недооцінюєш!

Під час бесіди Шарлотта зм'якшилася й запитала:

– Якби я захотіла стати християнкою й мати такий мир у душі, який маєте ви, що мені потрібно зробити?

– Віддай себе Богові такою, яка ти є, разом з боротьбою, острахом, ненавистю, зарозумілістю й соромливістю!

– Ви хочете сказати, щоб я прийшла до Бога така, як є?

– Якщо ти будеш очікувати, що спочатку станеш кращою, то ніколи не прийдеш до Бога. Не тікай від почуття провини. У ньому бере свій початок зцілення. Прийди до Нього як грішниця. І Агнець Божий понесе твій тягар!

Після тривалих духовних борін Шарлотта впала до ніг Ісуса такою, якою була, розкаялася у своїх гріхах, і її душа наповнилася миром. Вона знову почала писати. Одними з найкрасивіших рядків християнських гімнів є слова її пісні: «Така, як є, нічого не приношу». Прикута до ліжка, вона щодня святкувала відновлення своїх відносин із Христом. Вона дожила до 80 років – паралізована, але сповнена радості.

Ви в усіх запитали?

Молода жінка сиділа на лавці в парку й чомусь гірко плакала. У цей час алейкою їхав хлопчик на своєму триколісному велосипеді. І так шкода стало йому тітоньку, що він запитав:

– Тітонько, ви чому плачете?
– Ой, дитино, ти не зможеш зрозуміти, – відмахнулася жінка.

Хлопчику здалося, що після цього вона почала плакати ще сильніше. Він каже:

– Тітонько, вас щось болить, і тому ви плачете? Хочете, я подарую вам свою іграшку?

Ще більше розридалася жінка від цих співчутливих слів:

– Ой, хлопчику, – відповіла вона, – я не потрібна нікому, мене ніхто не любить...

Хлопчик подивився серйозно і сказав:

– А ви точно в усіх запитали?

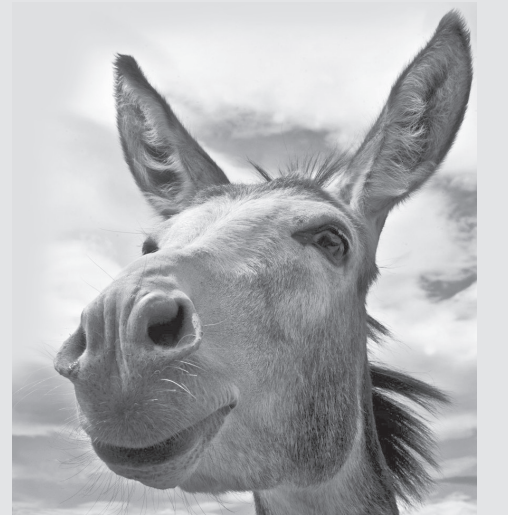

Піднятися трохи вище

Якось осел упав у колодязь і почав голосно волати, кличучи на допомогу. На його лемент прибіг хазяїн і розвів руками, адже витягти ослика з колодязя було неможливо. Тоді хазяїн розсудив так: «Осел мій уже старий, і йому недовго залишилося, а я все одно хотів купити нового молодого осла. Цей колодязь уже зовсім висох, і я вже давно хотів його засипати й вирити новий. То чому б одразу не вбити двох зайців: засиплю-но я старий колодязь та й ослика заодно закопаю».

Недовго думаючи, він запросив своїх сусідів. Усі дружно взялися за лопати й почали закидати землю в колодязь. Осел одразу ж зрозумів, у чім річ, і почав голосно волати, але люди не звертали увагу на його крики і мовчки продовжували кидати землю в колодязь. Однак дуже скоро ослик замовк. Коли хазяїн заглянув у колодязь, він побачив таку картину: кожну грудку землі, яка падала ослику на спину, той струшував і приминав своїми копитами. За деякий час, на подив усіх, ослик опинився нагорі й вистрибнув з колодязя!

Можливо, у вашому житті було багато всьляких неприємностей, і в майбутньому життя посилатиме вам усе нові й нові. І щоразу, коли на вас упаде чергова грудка, пам'ятайте, що ви можете струхнути її й саме завдяки цій грудці піднятися трохи вище. Таким чином, ви поступово зможете вибратися з найглибшого колодязя.

Щастя

Старий мудрий кіт лежав на травичці й грівся на сонечку. Раптом повз нього пронеслося маленьке шустре кошеня. Воно шкереберть покотилося повз кота, потім жваво підскочило і знову почало бігати по колу.

– Що ти робиш? – ліниво поцікавився кіт.

– Я намагаюся піймати свого хвоста! – відповіло кошеня.

– А навіщо? – засміявся кіт.

– Мені сказали, що хвіст – моє щастя. Якщо я піймаю свій хвіст, то піймаю і своє щастя. От я і бігаю вже третій день за своїм хвостом, але він увесь час вислизає.

– Так, – усміхнувся старий мудрий кіт, – колись я так само, як і ти, бігав за своїм щастям, але воно увесь час вислизало від мене. Я об-

лишив це. Згодом я зрозумів, що немає сенсу ганятися за щастям. Воно завжди йде за мною. Де б я не був, моє щастя завжди зі мною, потрібно лише відчувати його.

«Ти силою схопиш назавжди його, – і відходить, Ти міняєш обличчя його – й відсилаєш його... Чи сини його славні, того він не знає, чи в прикрому стані – того він не відає...» (Йова 14:20, 21).

«Не мертві хвалитимуть Господа, ані ті всі, хто сходить у місце мовчанья» (Псал. 115:17).

Мертві більше нічого не знають про те, що відбувається з живими? Невже саме про це намагається розповісти нам Біблія? Чи справді вони нічого не знають?

На якийсь час Джим поринув у роздуми. Так, вирішив він нарешті, Нен заснула. Вона не бачила, що відбувається з її родиною, не мучилася душою через їхні напасти й не відчувала ще більшого болю через те, що не в змозі допомогти, потішити й усе владнати, як завжди

це робила. Потім у Джима промайнула жажлива думка. Невже все закінчується безкінечним сном? Невже смерть – кінець усього, чим ми були один для одного?

Він знову глянув на папірець, шукаючи розради в тих словах – словах, які він перечитував знов і знов відтоді, як Пол написав їх йому.

«Не хочемо, щоб ви, брати, не знали про померлих, аби не сумували, як і інші, що не мають надії. Бо коли віримо, що Ісус помер і воскрес, то й померлих в Ісусі Бог приведе з Ним. Це кажемо вам Словом Господнім: що ми, хто живе, які залишимося до приходу Господнього, не випередимо померлих. Адже Сам Господь з наказом, при голосі архангола і при Божій сурмі, зійде з неба, – і першими воскреснуть помер-

лі в Христі. Потім ми, що живемо, які залишимося, разом з ними будемо підхоплені на хмари, на зустріч з Господом у повітрі, – і так завжди будемо з Господом» (1 Сол. 4:13–17).

Тіні повільно опустилися за деревами. Нарешті Джим підвівся, провів рукою по чолу і полегшено зітхнув.

«Спи, моя любя, поки тебе не розбудить Божий голос. У мене є багато запитань щодо смертного сну, яким ти заснула, але я знаю, що ми побачимося знов».

Поклавши аркуш до кишені, він прямував до авто. Багато чого все ще залишалося незрозумілим. Тема смерті для нього була страшною і таємничою. Та згодом він неодмінно знайде відповіді, щоб розібратися в усьому цьому. Знов заспівала невидима пташка.

«Плачеш, мов дівчисько!»

Як часто батьки маленьких хлопчиків, намагаючись заспокоїти заплакану дитину, промовляють ці слова. Вважається, що для дівчаток важливі ласка та ніжність, а от хлопчики, щоб вирости справжніми чоловіками, мають бути виховані в «спартанських» умовах. Проте насправді, щоб хлопчик став справжнім чоловіком, зовсім не обов'язково забороняти йому плакати.

Хлопчики анітрохи не менше за дівчаток потребують обійм і поцілунків мамі й тата. Ці умови є вирішальними в розвитку майбутнього чоловіка у віці до восьми років. Труднощі виникають, коли мамі сприймають поцілунки як єдино можливі варіанти вираження любові до дитини. Коли ж хлопчик виростає, мамі зауважують, що їхні сини вже не малюки і їх зовсім не влаштовують ті форми вираження любові, які раніше вони приймали з великим бажанням. Навіть коли хлопчик виростає, він усе ще має потребу у фізичному контакті з батьками, але тепер це виявляється в більш стриманих формі.

Під час дорослішання хлопчика потреба в прояві любові через поцілунки може зникнути. Але тепер йому подобаються такі прояви фізичного контакту з батьками, як поплескування по плечу, жартівливі бійки з татом, боротьба і баталії. Тобто все те, що дає йому можливість продемонструвати силу й відчуті чоловічу підтримку. Чим старшим стає хлопчик, тим частіше він уникає обіймів батьків. Проте бувають ситуації, коли хлопчик відчуває потребу в обіймах – хвороба, травми чи горе.

Часто батьки хлопчиків замислюються над запитанням: а чи потрібно втішати дитину? Звичайно, так, але в розумних межах. Для дитини дуже важливо розуміти, що батьки співчують їй. Та коли дитина плаче лише тому, що капризує, – краще відволікти її увагу на щось інше, доки вона не заспокоїться. Плач для малят є єдиним способом самовираження. Річ у тім, що дитина не завжди здатна висловити свої переживання. Коли вона плаче, це означає, що про щось просить, і якщо залишити її «прохання» без відповіді, то це позбавить дитину підтримки.

Небезпечно придушувати емоції дитини й забороняти їй плакати. Сльози не тільки допомагають полегшити страждання, але й здатні лікувати. Не слід сприймати сльози як душевну слабкість. Потреба плакати – звичайний механізм, який захищає хлопчика від лиха. І коли плаче хлопчик, слова «не плач, ти ж мужчина» зовсім не підходять для цієї ситуації. Нагадувати сину, що він мужчина, слід в інших ситуаціях, наприклад, коли він допоміг мамі або захистив дівчинку.

Gen.su

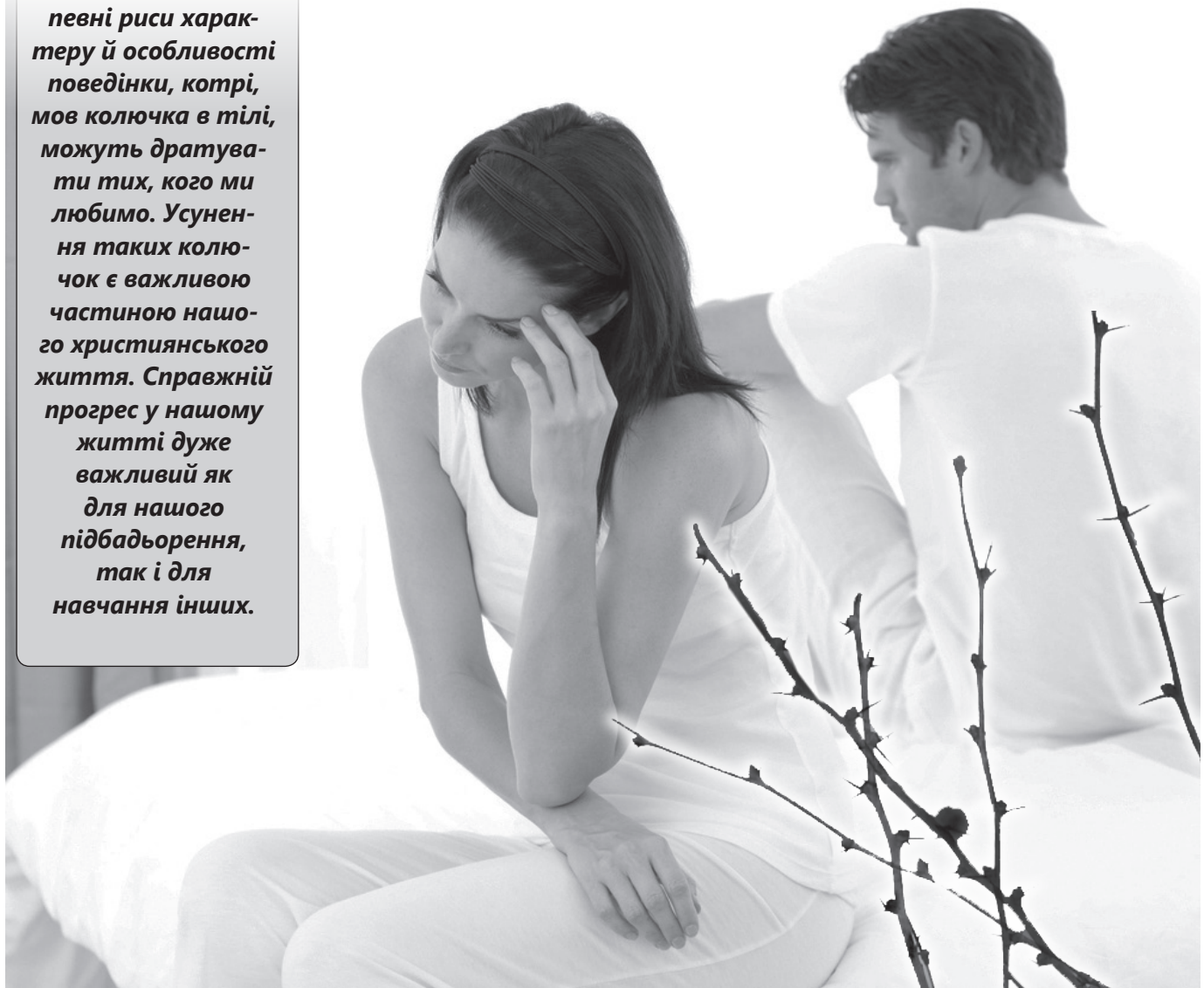
Усунення

КОЛЮЧОК

Підготувала
Ліка Введенська

Кожен із нас має певні риси характеру й особливості поведінки, котрі, мов колючка в тілі, можуть дратувати тих, кого ми любимо. Усунення таких колючок є важливою частиною нашого християнського життя. Справжній прогрес у нашому житті дуже важливий як для нашого підбадьорення, так і для навчання інших.

Мені подобається заготовляти дрова. У цьому є щось таке, що приносить мені глибоке внутрішнє задоволення. Це важка праця, і саме тому вона мені подобається. Переживаєш неймовірне відчуття самодостатності, коли усвідомлюєш, що можеш обігріти свій дім, приготувати їжу і прийняти ванну чи душ завдяки праці власних рук. Окрім того, у вогні є щось дивовижне. Звичайні, на перший погляд, шматочки дерева випромінюють світло й тепло захопливим, постійно мінливим видовищем мерехтливих квітів і тріскотливих голосів. Вогонь спонукає до душевного спілкування, проганяє все показне й відкриває серця всіх тих, хто зібрався навколо нього. Навіть коли ви перебуваєте самі в глухомані, вогонь буде досить непоганим приятелем, з яким можна провести вечірній час, навіть не відчувши втрати від його товариства. Водночас він проливає світло і розповідає вам про ваші найпотаємніші секрети.

За такого мого ставлення мої сини швидко навчилися радіти заготові дров. Їм ніщо так не подобалося, як допомагати мені в цій справі, переважно тому, що це була чисто «чоловіча» справа.

Саме під час одного з таких походів по дрова сталося так, що поліно розколотої колоди сковзнуло по руках Ендрю й залишило величезну скалку в його тілі. Вона завдавала йому жахливого болю. Моїм першим спонуканням було витягти її. Ендрю не сподобалася така ідея, тому я запропонував, щоб це зробила мама. Зрештою, вона ж була дипломованою медсестрою. До того ж я був упевнений, вона зможе зробити це дуже ніжно. Хоча ця колючка завдавала болю, проте думка про її видалення була для Ендрю ще боліснішою. Багатьом мамам і татам доводилося міцно тримати своїх дітей, аби видалити занозу. Але ми із Саллі вирішили, що у своєму десятирічному віці Ендрю був достатньо дорослим, аби засвоїти важливий життєвий урок. Тому запевнили

його: якщо не захоче видалити скалку, ми почекаємо, доки він сам усвідомить необхідність цього. Ми знали, що має статися, і пояснили Ендрю, що опухлість і зараження, імовірно, будуть виявлятися в міру того, як його організм намагатиметься самостійно позбавитися чужорідного тіла. Це спричинить посилення болю, і доти, доки його організм не зможе позбутися скалки, інфекція може призвести до необхідності ампутації руки.

Ми були впевнені, що біль у руці допоможе йому вчасно зрозуміти необхідність видалення скалки. Саме так і сталося. Минуло лише кілька днів, перш ніж Ендрю баязко підійшов до матері й попросив її видалити скалку. Вона була вилучена не без болю, але з неймовірною швидкістю. У той момент на його очах блистіли сльози, але я не хочу говорити про це, оскільки для мене син був героєм. Він на власному досвіді навчився обирати маленькі страждання задля досягнення більшого задоволення в житті – свободи від болю і роздратування, яких завдавала йому скалка. Цим учинком він наочно продемонстрував проблему, яка існує в багатьох родинах. На відміну від Ендрю, ми не навчилися видаляти скалки і продовжуємо терпіти непотрібні страждання.

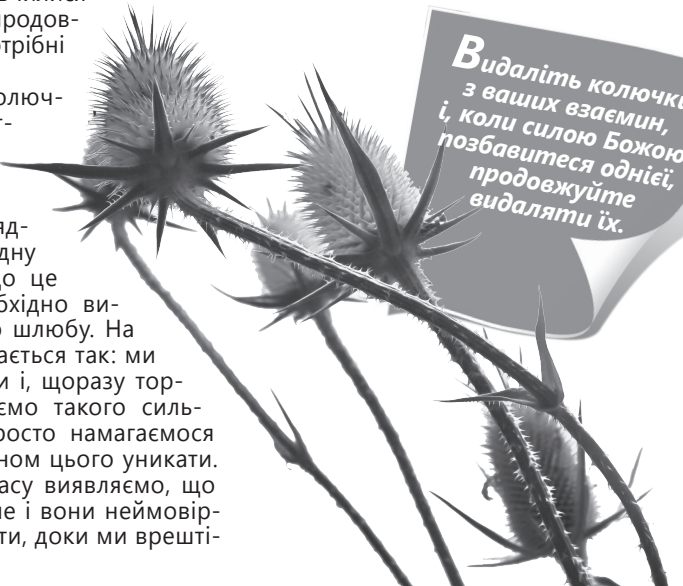
Які скалки чи колючки у вашому партнері дратують і ранять вас щодня? Упевнений, що, читаючи ці рядки, ви пригадали одну чи дві з них. Якщо це так, тоді вам необхідно видалити їх з вашого шлюбу. На жаль, часто відбувається так: ми бачимо ці колючки і, щоразу торкаючись їх, зазнаємо такого сильного болю, що просто намагаємося надалі якимось чином цього уникати. Однак з плином часу виявляємо, що скалок стало більше і вони неймовірно болючі. І так доти, доки ми врешті-

решт не обираємо «ампутацію», тобто розлучення. Потім ми шукаємо нового партнера, наївно сподіваючись, що він не має «колючок». Звичайно ж, це ілюзії. Наш новий партнер може принести в шлюб багаж, що відрізняється від багажу нашого першого подружжя, але знов розпочнеться той самий процес.

Набагато краще було б виправити те, що мали. Яким би безнадійним не здавався ваш шлюб, спробуйте змінити його на краще. Це не станеться за один тиждень. Навпаки, це безупинний процес, що спрямовує нас на шлях змін і відновлення надії, що, можливо, допоможе подолати проблеми і повернути взаєморозуміння.

Друзі, зміни можливі. Видаліть колючки з ваших взаємин, і, коли силою Божою позбавитеся однієї, продовжуйте видаляти їх. Через рік ви помітите, що вилучили чотири, шість чи навіть вісім колючок. Це простий метод, але він обіцяє ясну винагороду. Нехай Бог керує вами, коли ви дозволите Йому видаляти колючки з вашого життя.

Видаліть колючки з ваших взаємин, і, коли силою Божою позбавитеся однієї, продовжуйте видаляти їх.

Дещо про ГРИБИ

Протягом тисячоліть гриби використовувалися як у їжу, так і в медицині. Їх часто зараховують до овочів або трав, та насправді вони становлять окреме царство живих організмів. У світі нараховується понад 14 000 видів грибів, і лише близько 3 000 з них їстівні. Приблизно 700 видів відомі своїми медичними властивостями. Отруйними ж вважається менше 1 % грибів.

Фараони ставилися до грибів як до делікатеси, а греки вірили, що гриби додають воїнам сили. Римляни вважали гриби даром богів і подавали їх до столу тільки з нагоди якогось свята. Китайці ж цінували їх як продукт лікувального харчування.

Багатьом людям подобається ходити в ліс і збирати гриби самостійно. Однак розпізнавання грибів може спантеличити навіть знавця. Колір, форма і розмір плодового тіла гриба можуть різко відрізнятися. Дуже важливо добре знатися на грибах, збираючи їх у лісі, щоб уникнути потрапляння на наш стіл отруйних видів.

Сьогодні гриби цінуються за їхній смак і текстуру. Вони можуть додавати їжі свій особливий присмак чи впливати на смак інших інгредієнтів. Смак самих грибів підсилюється зазвичай під час варіння, а текстура непогано зберігається при звичайних способах приготування. Багато господинь додають гриби в супи, салати і сендвічі та інші страви. Гриби також додають неповторний смак запіканкам і стравам з тушкованих овочів. У США грибні екстракти дедалі більше використовуються в харчових продуктах з умістом добавок, котрі збільшують їхню споживчу цінність або користь для здоров'я.

СПОЖИВЧА ЦІННІСТЬ

Гриби містять близько 80-90 % води і досить низькокалорійні (лише 100 ккал/на 30 г). У них дуже мало натрію та жиру, а від 8 до 10 % сухої ваги складає клітковина. Отже, гриби – ідеальна їжа для людей, які дотримуються програми контролю ваги чи дієти для гіпертоніків.

Гриби – чудове джерело калію – мінералу, що сприяє зниженню високого кров'яного тиску і зменшенню ризику інсульту. Один середніх розмірів гриб портобелло містить більше калію, ніж банан чи склянка апельсинового соку. Одна порція грибів забезпечує організм приблизно 20-40 % щоденної норми міді – мінералу із «серцезахисними» властивостями.

Гриби – багате джерело рибофлавіну, ніацину і селену. Селен – антиоксидант, що взаємодіє з вітаміном Е, щоб захистити клітини від руйнівного впливу вільних радикалів. Вживаючи удвічі більше рекомендованої щоденної дози селену, чоловіки знизили ризик розвитку раку простати до 65%. Відповідно до результатів дослідження («Балтиморське дослідження літніх людей»), чоловіки з найнижчим рівнем селену в крові в 4-5 разів більше підлягали ризику виникнення раку простати порівняно з тими, хто мав найвищий рівень селену.

Найпопулярніші в Сполучених Штатах гриби – *Agaricus bisporus*, або печериці двоспорові. *A. Bisporus* має два інших різновиди – кріміні, або коричневі гриби з більш вираженим земляним смаком і твердою структурою, і гриб портобелло з великим зонтикоподібним капелюшком, що за смаком нагадує м'ясо.

ЗАХИСТ ВІД РАКУ

Усі три види грибів, особливо свіжі печериці, виробляють речовини, які гальмують активність ароматази, ензиму, що бере участь у виробленні естрогену, і ферменту 5-альфа-редуктази – ензиму, що перетворює тестостерон на дигідротестостерон (ДГТ).

Останні наукові відкриття в цій галузі свідчать про те, що вживання білих печериць може знизити ризик розвитку раку простати. Під час досліджень було виявлено, що певні дози екстракту печериць зменшували розростання ракових клітин і розмір пухлини. Цей захисний ефект можна спостерігати в разі прийому близько 100 грамів грибів на день.

Упродовж століть китайці та японці використовували гриби шітаке для лікування застуди та грипу. Лентінан, бета-глюкан, виявлений у плодовому тілі грибів шітаке, очевидно, стимулює імунну систему, допомагає боротися з інфекціями і має протипухлинну дію.

Весняне меню: салат із селери та ананаса

Інгредієнти:
стебло селери – 6-8 стебел;
свіжий ананас – 1 шт.;
сметана (для заправки).

Спосіб приготування:
Узяти 6-8 стебел селери, помити, обсушити і нарізати дольками. Додати кубики ананаса, заправити салат сметаною. Перемішати.

МАМИНІ РУКИ

Під час армійських навчальних занять один солдат потрапив у аварію. Тяжкопораненого, з травмою голови, його госпіталізували і повідомили матір. Невдовзі вона вже стояла в кабінеті головного лікаря госпіталю. На всі запитання та прохання про зустріч із сином лікар відповідав відмовою, адже хлопцеві необхідний був спокій.

Мати пообіцяла лікареві, що жодного слова не скаже синові, тільки хоче його побачити. За такої умови лікар погодився. Обережно відчинивши двері, він провів матір у палату. Голова й очі сина були забинтовані, лише подекуди дрібні острівки крові виступали на біло-сніжній пов'язці. Мати тихесенько сіла біля ліжка й обережно поклала свою руку синові на чоло. Через якийсь час він промовив:

– Мамо, це ти! Я відчув, що це твоя рука. Від твоєї руки відразу перестала боліти голова.
А лікар даремно хвилювався.

Зелений салат з печерицями

Спосіб приготування:

1 Гриби нарізати тонкими скибочками. Додати олію та дрібно порізаний базилік, добре перемішати в цій суміші гриби.

2 Шпинат порвати на шматочки, щавель залишити цілими листочками або порвати на 2-3 частини.

3 Редис нарізати тонкими півкільцями, додати до шпинату і щавлю. Помідори розрізати на 2-4 частини, змішати із салатом.

4 Додати гриби, добре все перемішати. Посолити за смаком.

5 Подавати салат, прикрасивши його половинками яєць і порізаною зеленою цибулею.

Інгредієнти:

щавель – 30 г,
шпинат – 20 г,
базилік – 20 г,
редис – 4 шт.,
помідори черрі – 4 шт.,
печериці – 50 г,
яйце перепелине – 4 шт.,
цибуля зелена – 25 г,
олія волоського горіха – 4 ст. ложки,
сіль.

Цікавий смак
плюс користь
весняних овочів!

Якщо Ти:
любиш навчатися,
прагнеш розширити свій світогляд,
мрієш стати фахівцем у своїй справі – **обирай**

УКРАЇНСЬКИЙ ГУМАНІТАРНИЙ ІНСТИТУТ

Гуманітарний факультет

«Філологія»
(англійська та німецька мови)
 «Філософія»
(релігієзнавство)
 «Журналістика»

Економічний факультет

«Фінанси і кредит»
 «Менеджмент ЗЕД»

www.ugi.edu.ua

Переваги:

- Диплом **державного** зразка
- Умови для гармонійного **розвитку** особистості
- **Толерантна** атмосфера
- Освіта, що ґрунтується на **християнських** цінностях
- Студентське містечко у мальовничій **курортній зоні**
- **Екскурсії**, зустрічі з **цікавими** особистостями
- Територія **вільна** від тютюнопаління та вживання алкоголю

**Планується відкриття
нових програм у 2013 році:**

Молодший спеціаліст
«Музичне мистецтво»
Бакалавр
«Початкова освіта»
 «Фізичне виховання»

Тел.: +38 (04597) 49-796; +38 (093) 657-16-69; Україна, Київська обл., м. Буча, вул. Інститутська, 14, 08292

Заочна Біблійна школа

Твоїм вірним помічником під час вивчення Біблії можуть стати заочні біблійні курси (ЗБК). Уроки цих курсів допоможуть отримати відповіді на найрізноманітніші запитання.

Ми пропонуємо такі курси:

Ви маєте можливість отримувати уроки як українською, так і російською мовами.

- «Нове життя» (серія уроків для вивчення основних біблійних істин);
- «Сила відродження» (поглиблений біблійний курс);
- «Небесна перлинка» (курс для дітей 6-10 років);
- «Таємниці пророцтв Даниїла» (уроки з вивчення книги Даниїла);
- «10 запитань до Бога» (уроки для молоді);
- «Формула життя» (уроки для підлітків та молоді) (рос. мовою);
- «Когда любовь возвращается домой» (біблійні принципи сімейного життя) (рос. мовою).

Заяви надсилайте за адресою:

04071, Київ-71, а/с 36,
Заочні біблійні курси.

З редакційної пошти

Вихід – у Христі

Ніна Кравчук, м. Шепетівка

Життя швидкоплинне, особливо в наш прогресивний вік, коли роки летять з великою швидкістю. Не зогляділась і я, як уже підкралася старість. Не віриться, але факт залишається фактом. Стає якось боязко, коли зазираєш у минуле. З глибоким сумом і болем у серці згадую своє життя, сповнене страждань, небезпек і тривоги. А скільки сліз пролито!

Ні, я не хочу, щоб мене жаліли, нікого не звинувачую у своїх негараздах, окрім самої себе. Я зрозуміла, що не там, де тре-

ба, шукала щастя. Лише зараз, пізнавши Бога, стала щасливою, бо вірю в щасливий кінець свого життя. І свої проблеми я вже не вирішую сама, а з Божою допомогою.

Друзі, прислухайтеся до цих слів, якщо перебуваєте в скрутному становищі. Вихід завжди є. Він у Господі Ісусі Христі. Не вирішуйте все самотужки, не вийде! А люди вас до кінця не зрозуміють, бо всі мають таку ж гріховну природу. Віддайте все і самого себе в руки Христа, і ви ніколи про цей крок не пожалкуєте!

СЧАСТЬЕ ВОПРЕКИ ВСЕМУ

Ведучий: Віктор Алексєєнко

Як знайти **ЩАСТЯ**
всупереч життєвим
негараздам

ТЕЛЕКАНАЛ "НАДІЯ"

www.hope.ua

ВАРТО ДИВИТИСЯ

УВАГА! В №3 2013 на 6 ст. у статті «Два родоводи з книги Буття і Другий прихід», у третьому абзаці була допущена помилка: «Якась частина знань каїнітів допомагає їм пережити потоп і сприяє розквіту Вавилону і Єгипту». Правильний варіант: «Якась частина знань каїнітів навіть переживе потоп і посприяє розквіту Вавилону і Єгипту». Редакція газети приносить свої вибачення.

Наші контакти:

Щомісячна газета «Вісник Скарб»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
 Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
 Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
 Богословська експертиза: докторант богослів'я Ігор Корещук,
 докторант богослів'я Максим Крупський
 Відповідальний редактор: Яна Хорошун
 Над номером працювали: Віліна Меркулова, Тетяна Стамова
 Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
 Коректори: Людмила Шаповал, Інна Джердж, Ганна Борисовська
 Дизайн та верстка: Тетяна Романко
 Наклад: 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 428-84-38

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, то можете це зробити через банк.

Наші реквізити:
 Ідентифікаційний код:
 ЄДРПОУ 19350731
 Адреса: 04071, м. Київ,
 вул. Лук'янівська, 9/10А
 Рахунок: 26006149457
 МФО 380805
 Найменування банку
 «РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Києві

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідectво про державну реєстрацію
 Серія KB №8176 від 03.12.2003

www.lifesource.com.ua